

Catalunya Cristiana

 /catalunyacristiana

 catalunya_cristiana

www.catalunyacristiana.cat

 @catcristiana

 catalunya cristiana

45 Anys

INCLOU EL
CALENDARI
2025

Imma Mestre

2356

9 772938 233004

Bon Nadal

SUMARI

22 DESEMBRE 2024

Editorial	03
La setmana	05
Opinió	06
Carta dominical	07
En primer pla	08
Vida eclesial	14
L'entrevista	26
Carta dominical	30
Bíblia	32
Litúrgia	34
Espai lectors	36
Cultura	38
Agenda	46
Des del carrer	47

8-12

Cridats a sembrar esperança

El 24 de desembre comença
l'Any jubilar amb l'obertura de
la Porta Santa

16-17

Preocupació per la sort dels cristians de Síria

La població cristiana en aquest territori ha quedat terriblement minvada

26-29

Entrevista a Francesco Scalzotto

És membre del Dicasteri per a l'Evangelització i de l'organització del Jubileu 2025

38

El pessebre, Evangeli viu

Una tradició cristiana que ajuda a viure amb més profunditat el temps de Nadal

EDITORIAL

La nostra esperança, ara i aquí

El jubileu d'aquest any 2025 ha estat convocat sota el signe de l'esperança. *Spes non confundit*, l'esperança no defrauda, es titula la butlla del papa Francesc per a l'ocasió, citant la carta de Pau als Romans. En els nostres temps convulsos i impredecibles, parlar en uns termes semblants pot sonar a ingenuïtat o a paternalisme falsament consolador. La multiplicació de les guerres, la inestabilitat política i la pobresa creixent són una realitat constatable arreu del món. Què podem esperar, doncs?

Per als cristians, ho sabem prou, la nostra única esperança és Jesucrist. Aquesta és la bona notícia dels evangelis. Per Nadal neix l'Infant de Betlem, el nostre Salvador, Déu mateix fet carn. Tot el que Jesús diu i fa sempre assenyala a la vida eterna en Déu. Però Jesús assenyala sempre l'altra vida des d'aquesta: des d'una establia, des de Natzaret, des de la creu, des d'Emmaús. Alimenta els famolencs, guareix els malalts, ressuscita els difunts... L'esperança es fa realitat també ara i aquí, en aquest món creat per Déu, en aquesta carn humana que Ell no va dubtar a prendre. Le fe cristiana no és cap espiritualisme que defugui la realitat present; res a veure amb una fe que es resigna amb el més enllà perquè ha claudicat d'aquest més ençà. Quin sentit tindria, llavors, l'Església? La constatació del pecat no du el cristià a inhibir-se, sinó a sembrar, perquè quan enterrem la llavor amb el nostre esforç, és Déu mateix qui per amor actua en nosaltres. Déu sempre és amb nosaltres. Bon Nadal a tothom!

.....

NADAL A LA SAGRADA FAMÍLIA

FESTIVAL DE LA INFÀNCIA

La Sagrada Família participa en el Festival de la Infància amb un taller on es construiran maquetes de les torres centrals. Una activitat dirigida a nens i nenes de 6 a 12 anys.

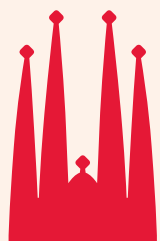
Del 27 al 31 de desembre

Entrades a
festivaldelainfancia.com

Més informació a: sagradafamilia.org
Segueix-nos a:

[@basilicasagradafamilia](https://www.instagram.com/basilicasagradafamilia)

La setmana en tuits

EVA FERNÁNDEZ

@evaenlaradio

12/12/2024

Corresponsal de la Cope al Vaticà

El conte de Nadal es diu Yasmine. Té 11 anys i és l'única supervivent d'un naufragi en què van morir 45 persones, entre elles el seu germà. Enmig de la nit, després de moltes hores aferrada en un flotador, una ONG va sentir els seus crits. Es troba sana i estalvia a Lampedusa

EMILI PACHECO

@emilipachecoga

12/12/2024

Periodista

El pessebre de l'Ajuntament de València recorda la tragèdia de la dana amb figures de joves voluntaris

PAPA FRANCESC

@Pontifex_es

11/12/2024

Espero que a Síria s'assoleixi una solució política que promogui l'estabilitat i la unitat del país. Prego perquè el poble sirí pugui viure en pau i seguretat, i perquè les diverses religions puguin caminar plegades en amiat, pel bé d'aquesta estimada terra

PILARÍN BAYÉS

LA SETMANA

Escollat a Ràdio Estel

IGNASI MIRANDA

PROGRAMACIÓ NADALENCA AMB CANVI DE RITME

El temps de Nadal arriba amb una programació en què s'intensifiquen els espais propis d'uns dies sempre especials, mitjançant continguts relacionats amb les festes, tant en el vessant religiós com en el cultural i social. Tot això es combina amb l'emissió habitual de la Litúrgia de les Hores (Matines des de Poblet i Laudes i Vespres des de Montserrat) i la missa diària. Com a novetats, destaquem que el 25 de desembre les Laudes són a les 8.30 i les Vespres, a les 18 h. Aquest dia oferim només la missa conventual de Montserrat a

les 11, igual que l'1 de gener, en què Laudes i Vespres, en canvi, mantenen el seu horari habitual a les 7.30 i a les 18.45.

La música tindrà més hores entre els dies de Nadal i Cap d'Any, ja que no s'emetrà *El Matí* (ni el d'actualitat ni el magazín), que tornarà el 2 de gener. El *Sense distància*, sobre actualitat socioreligiosa, es manté els dies 27, 30 i 31 de desembre, amb edicions especials que recuperen les millors entrevistes i seccions de les últimes setmanes. Trobareu tota la informació a radioestel.cat.

Zoom MACIÀ GRAU

@Gerard_Gort, via X

Pocs dies després de la reobertura multitudinària de la catedral de Notre-Dame, va sortir a la llum que l'oli utilitzat per consagrar l'altar era un oli d'oliva català amb DOP Siurana. En concret, es tracta de l'oli d'oliva verge extra d'Antara, de la cooperativa Coselva, al Baix Camp, que és la proveïdora d'oli de la catedral de París des de l'any 2008. Una de les figures clau en la connexió París-la Selva del Camp és Madame Maïten de Sant Paul, una parisenca, esposa, mare i àvia amb una clara vocació catòlica d'ajuda humanitària a hospitals i parròquies de París.

L'efemèride JOAN PALLARÈS-PERSONAT

25 de desembre del 1962

Una gran nevada cau sobre Catalunya i col·lapsa nombrosos pobles i ciutats durant dies

Contrapunt

Sí, és Nadal

FERRAN SOLÉ Director de la Fundació
CECAS

Aquest Nadal connecta amb la teva alegria de viure que et dona l'Esperança

Fa un temps llegia el llibre *Els invisibles*, d'Edicions 62. Un llibre que mostra la complexitat i la riquesa de les moltes realitats de la immigració actual a Catalunya. Vides diferents que em van emocionar.

Fa pocs dies m'explicaven: "Una dona nigeriana de 24 anys, víctima de tràfic, va estar dos anys intentant travessar el desert patint tot tipus de violències. Va arribar creuant amb pastera i posant en risc la seva vida. Deia: 'Quan el meu desig és molt i molt fort, no tinc por. Sé que arribarà allò que ha d'arribar'."

És Nadal al CECAS també per a les persones ingressades que reben tractament i que ho celebraran a les comunitats terapèutiques.

És Nadalen un món ple de divisions,

de guerres, de fronteres, d'inundacions, de conflictes, de descartats, d'egoisme?

Sí! És Nadal perquè en el cor de cadascun de nosaltres la tendresa d'un infant ens convida, en la duresa de l'asfalt de la nostra societat, a fer brotar la potent i feble flor del l'Esperança!

Sí! És Nadal perquè un any més les nostres llars, carrers, comunitats i hospitals del món volen tornar a sentir el profund desig d'un Déu fet infant. Un Déu que ens inunda els cors de tendresa i de pau per experimentar plenament convençuts que "l'esperança no defrauda" i que arribarà el que ha d'arribar, sentint que Ell és sang de la nostra sang i plor del nostre plor.

Sí! És Nadal i celebrem el goig de ser pelegrins de l'esperança enmig de les nostres entitats, dels nostres carrers,

de les nostres botigues, de les nostres famílies fent créixer de nou els somriures, la fraternitat, la bellesa de la Vida!

Sí! És Nadal i ho celebrem convençuts que "quan en un jardí d'amor neix una divina flor", el món s'enamora!

Aquest Nadal connecta amb la teva alegria de viure que et dona l'Esperança, connecta amb el teu desig més profund i abraça aquest infant. I llavors encén en tots els que et toquin, et mirin i t'escoltin la Llum de l'Esperança que aquest infant en mans de Maria ens és donat!

Sí, és Nadal per a tothom, per a tots els descartats de la nostra terra i ho serà avui, i demà, i demà passat, i... perquè l'Esperança mai no defrauda. Mai! Fem-ho realitat! Fem-ho possible!

Molt bon Nadal ple de desitjos fets realitat! ■

Mirada al món

Incertesa per als cristians de Síria i alegria per als del Líban

JAUME FLAQUER SJ Director de la Càtedra
Andalus per al Diàleg de
Religions (Universidad
Loyola)

He conviscut amb jesuïtes libanesos i sirians al Pròxim Orient i la qüestió del règim sirianà era un tema tabú

Una qüestió que és molt poc coneguda és la diferent valoració que del règim de Bashar al-Assad tenien els cristians de Síria i els del Líban. D'entrada, els sirians tenen noms àrabs, mentre que els libanesos solen tenir noms cristians. L'Església majoritària al Líban, la maronita, està en comunió amb Roma i utilitzen molt el francès, mentre que els sirians estudien l'anglès.

He conviscut amb jesuïtes libanesos i sirians al Pròxim Orient i la qüestió del règim sirianà era un tema tabú. Ningú no negava que era un criminal. El president Bashar va succeir l'any 2000 el seu pare a la presidència del país. Hafiz al-Assad, l'any 1982, ha-

via ordenat matar tots els habitants de la ciutat de Hama, ¡10.000 persones!, perquè s'hi havien concentrat els opositors del règim. Bashar va continuar amb la violència extrema.

Els cristians de Síria, però, li donaven suport perquè, essent una minoria, no volien que els islamistes imposessin la llei islàmica. El règim, dominat per una altra minoria religiosa, els alaïtes (propers al xiisme), es va recolzar en les minories del país —inclosos els drusos— per poder mantenir-se. Assegurant la tolerància religiosa i donant llibertats a les dones, s'assegurava el suport enfront la por als islamistes. Ara, viuen amb gran incertesa la caiguda del règim,

tot i que molts ja se n'havien desmarcat.

En canvi, els cristians del Líban celebren la caiguda del règim que ha intentat controlar sempre el govern del Líban. El van envair amb el seu exèrcit durant la guerra civil i van trigar molt a marxar-ne. A més, Síria i l'Iran han donat molt de poder a Hezbollah, que és una força política i militar paral·lela a l'Estat. Amb la caiguda de Bashar al-Assad, l'Iran no podrà enviar armes a Hezbollah a través de Síria, i quedarà afeblida. Recordem que l'explosió del port de Beirut va ser deguda a la negligència de Hezbollah i no s'ha pogut jutjar a ningú. ■

A les acaballes de l'any vivim l'inici d'un gran misteri que il·luminarà i guiarà tota la nostra vida i hi donarà sentit

Jesús, gràcies per haver vingut!

CARD. JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Nadal és una festa a la qual tots som convidats. Una festa d'aniversari amb majúscules on celebrem el naixement d'un infant, però, sobretot, la seva vida entre nosaltres. És una celebració que ens captiva i que ens reuneix al voltant d'un misteri que dona sentit i esperança a la nostra vida. Com sentència el papa Francesc, "Nadal és la festa de la confiança i de l'esperança".

El nen Jesús neix en un lloc ben humil, enmig de gent humil, en la intempèrie i ho fa per nosaltres. El Fill de Déu es fa home, es fa amic i germà nostre per oferir-nos la riquesa de l'amor i l'amistat de Déu. Déu es fa carn, es fa un de nosaltres per portar-nos cap a Ell. Ens mostra que el camí per entrar al Regne de Déu passa per fer-se petit com un infant.

Aquests dies tot es transforma, el nostre entorn i molts racons del món s'omplen de llum i de color amb les típiques ornamentacions nadalenques. Respirem la festa al carrer, una alegria que ens convida a passejar-hi i que ens convida a reunir la família per passar junts a casa el dia de Nadal. El nostre interior també s'omple de molts sentiments i records, ens envaeix l'alegria, la il·lusió, però, de vegades, també la tristesa i el desconsol.

Aquests dies estem tots una mica neguitosos i esvalotats, potser no sabem ben bé per què. Això ens passa quan esperem i desitgem amb deler que arribi algú. Aquesta espera ens fa sentir molt vius. La nit de Nadal arriba cada any. Jesús vol que sigui una nit dolça en què oblidem rancúnies i amargors, una nit que no s'acabi i que duri tot l'any, una nit que ens faci començar l'endemà i la vida amb esperança. La nit de Nadal és una llum en la foscor.

A les acaballes de l'any vivim l'inici d'un gran misteri que il·luminarà i guiarà tota la nostra vida i hi donarà sentit. Ho fem amb la convicció i esperança que Déu ens acompanya i no ens abandona. La gran esperança de l'home que va endavant malgrat les dificultats i desil·lusions, només pot

ser Déu, el Déu que ens ha estimat i que ens estima fins a l'extrem (cf. *Spe salvi*, 27).

Davant el risc de perdre'ns en allò que és secundari i quedar-nos en grans àpats i obsequis, aquest temps fort de Nadal podríem meditar el que deia santa Teresa de Jesús: "No dissimulis amb oripells i somriures buits. Qui va reposar en un pessebre desitja repenjar-se en la teva pobresa i debilitat humilment reconegudes." Més enllà dels regals materials que rebem i oferim, gaudim dels regals espirituals. I és que Nadal és un temps d'alegria. Sant Lleó Magne ho expressava bellament quan deia: "Ha nascut el nostre Salvador; alegrem-nos-en! No hi pot haver tristesa quan acaba de néixer la vida." Els pastors van anar a Betlem a veure el Salvador, joiosos i plens d'alegria. Anem-hi també nosaltres!

Benvolguts germans i germanes, per Nadal celebrem que Jesús va néixer del si de Maria, deixem temps i espai perquè també neixi cada dia en els nostres cors i transformi, a poc a poc, les nostres vides.

Gràcies, Senyor, per haver vingut a quedar-te entre nosaltres.

Us desitjo a tots un bon i sant Nadal. ■

El 24 de desembre comença l'Any jubilar amb l'obertura de la Porta Santa

CRIDATS A SEMBRAR ESPERANÇA

ROSA MARÍA JANÉ CHUECA

Aquest 2025 el papa Francesc vol que tota l'Església es posi en mode "esperança". El 24 de desembre, a les 19.00, s'inicia oficialment el Jubileu 2025, que té com a lema "Pelegrins d'esperança", amb el ritu de l'obertura de la Porta Santa a la basílica papal de Sant Pere per part del Pontífex.

Què entenem, però, per esperança? Si parlem d'esperança com a "virtut teològica", ens explica la presidenta de l'Associació de Teòlogues Espanyoles, Montserrat Escribano, "és dir que Déu és la seva font. L'esperança és un do, un regal que posa al nostre abast. També es tracta d'un hàbit que conscientment podem posar en marxa les persones creients. No és fruit del nostre esforç, de la nostra voluntat o afany continuat, sinó que és una cosa que Déu ens ofereix. És Déu qui sosté l'existència, tothora; és capaç d'acompanyar-nos d'una manera amorosa".

Si ho preguntem a la filosofia, reflexiona el degà de la Facultat de Filosofia de l'Ateneu Sant Pacià, Mn. Ignasi Fuster, ens dirà que "l'arrel filosòfica de l'esperança és la paraula llatina *spes*, és el desig. Aquí entronquem amb un aspecte fonamental de l'ésser humà, el desig. Sempre desitgem, sempre estem vencent la dificultat, el dolor... la

*El Jubileu 2025 convida a ser
"Pelegrins d'esperança".*

flama del desig sembla que sempre està encesa, tot i que de vegades es pugui apagar amb la desesperança, però és com una condició íntima de l'ésser humà”.

Aquest desig continua molt viu, “és com un esperit de misteri que no acabem d'entendre”, apunta Mn. Fuster, “tothom desitja. És una experiència fonamental. Tothom té moments en la vida en els quals desitja i experimenta en cert sentit la plenitud o el sentit de l'amor, la felicitat i la bellesa”.

I podem contemplar l'esperança des d'un altre punt de vista, el sociològic. En aquest sentit, el sociòleg Fernando Vidal reflexiona que “és la manera d'estimar els infinits. No els veiem, no els coneixem ni ens relacionem amb ells de manera clínica, abstracta, mecànica ni utilitària, sinó que els pensem estimant-los i els estimem pensant-los. L'amor és l'estructura més profunda i última de l'univers; l'única teoria del tot i l'infinít. L'esperança no és només

l'horitzó promissori o aspiracional que guia els camins de la felicitat, sinó que és la confiança de l'amor que posem en allò infinit i en el darrer infinit de la realitat plena”.

“L'esperança”, afegeix Vidal, “no resideix només en el sentit últim del cosmos ni la història, sinó que l'esperança cerca en l'interior de cada persona i cada cosa; no és una cosa que només passa al final de tot, sinó que està passant continuament. L'esperança no és una cosa del futur, sinó que és en l'infinít de cada instant present; descobreix en cada instant un infinit d'amor”.

MÉS QUE OPTIMISME I ESPERA

No podem reduir l'esperança a simple optimisme, com recorda Mn. Ignasi Fuster, sobretot després d'Auschwitz i de tants drames que viu la humanitat, perquè “és una paraula massa feble per parlar d'esperança. L'esperança és un desig que es manté o, almenys, s'intenta mantenir mal-

**MONTSERRAT
ESCRIBANO**
“És Déu qui sosté
l'existència,
tothora; és capaç
d'acompanyar-
nos d'una manera
amorosa”

**MANU
ANDUEZA**
“L'esperança ens
anima a viure des de
la caritat, des de la
misericòrdia, que és
aquest amor pràctic
que es manifesta
en la vida, en les
relacions”

**FERNANDO
VIDAL**
“En l'ésser humà,
en el cosmos i en
tota la realitat
existent el bé és
més profund que el
mal, la bellesa, més
alta que l'horror,
la veritat sempre
arriba més lluny
que la mentida”

Patricia Garrido / Mans Unides

“Cal que els qui posseeixin riqueses siguin generosos, i reconguin el rostre dels germans que passen necessitat”, escriu el Papa en la butlla de convocatòria del Jubileu.

grat tot el que va en contra d'aquesta aspiració".

Tampoc no podem considerar que l'esperança es limiti a una espera passiva. "De vegades pot haver-hi concepcions de l'esperança una mica ingènues", reconeix el degà de la Facultat de Filosofia, "que es desentenen de l'existència, dels problemes i de la necessitat d'actuar en aquest món. És una de les crítiques que s'ha fet a l'esperança teològica de la vida futura, perquè sembla que esperem passivament i no fem res per lluitar contra el mal". I és tot el contrari, perquè "qui espera, actua; qui espera, prega. Té una dimensió activa".

Per al responsable de l'Àrea teològica de Cristianisme i Justícia (CJ), Manu Andueza, l'esperança està molt vinculada "a un compromís i a una vida pràctica molt clara i evident; a un compromís amb els últims, un compromís en el desig que la promesa 'Benaurats els pobres perquè d'ells és el Regne dels cels' sigui real. Sense esperança no és possible treballar pel Regne. L'esperança ens anima a viure des de la caritat, des de la misericòrdia, com subratlla el Papa, que és aquest amor pràctic que es manifesta en la vida, en les relacions".

Sembrar esperança a la nostra societat no és tasca fàcil, però tampoc no és impossible. Així ho creu Fernando Vidal quan afirma que "en l'ésser humà, en el cosmos i en tota la realitat existent el bé és més profund que el mal, la bellesa, més alta que l'horror, la veritat sempre arriba més lluny que la mentida. Quan som bons, bells i veritables som veritablement més humans. El missatge més gran d'esperança del cristianisme no ens diu 'espereu al més enllà', sinó que no esperem més per començar a ser més humans, autènticament humans".

Ara, aquí, fàcil, ràpid... són conceptes que tenim molt integrats, potser massa, i que ens poden conduir fàcilment a la desesperança. La llista que pot alimentar aquest sentiment és llarga: nihilisme, tendències suïcides, avenç de l'eutanàsia, pèrdua del sentit de la vida, soledat... "No és només que hagim perdut l'esperança existencial", considera Fernando Vidal, "sinó que la nostra civilització ha perdut la grandesa i això tanca les societats i persones en l'autorreferencialitat i la superficialitat. Hem

pretès atrapar i posseir els horitzons, domar-los i convertir-los en joguines als nostres peus. Sense esperança ens deshumanitzem, caiem en l'angoixa, ens rendim a la tragèdia de l'abandonament".

EL PODER DE L'ESPERANÇA

A la Bíblia podem trobar l'esperança com un fil fonamental que la recorre al llarg de les seves pàgines i la il·lumina. Enrique Grau, membre d'Escola d'Animació Bíblica, desvetlla que "a la Bíblia, el poder de l'esperança és enriquidor. La qüestió problemàtica actual és la de fer visible la Bíblia a la resta de la nostra societat".

A les pàgines bíbliques trobem homes i dones d'esperança, que poden orientar la nostra pròpia història. Grau es fixa especialment en dues figures: Abraham, "creu i es refia de Déu, només rep promeses d'un futur

millor (aliança, descendència, terra...). A iniciativa de Déu som convidats a participar en l'economia de la salvació que es va concretant en la 'història' de l'ésser humà. També Pere, l'amor del qual per Jesús li permet superar totes les desavinences. No hem de refiar-nos només de les nostres forces (encerts i errors), aleshores estariem greument equivocats".

Els pobres són un altre col·lectiu bíblic en el qual podem trobar esperança, assegura Manu Andueza: "Jo no puc entendre l'Evangeli sense centrar-nos en els pobres. Ells són els vicaris de Crist, els hereus de la promesa. Els pobres viuen d'una manera en la qual l'esperança participa, tot i que no ho sàpiguen. Ells ens ensenyen que vivim molt marcats per coses que no són importants, i l'esperança té a veure amb allò central i fonamental."

A Sant Joan de Déu ens agrada cuidar

Ajuda'ns a tenir cura de les persones més vulnerables

SJD Sant Joan de Déu
Solidaritat

Fes-te soci / sòcia!

% bizum
00939

solidaritatSJD.org

I tampoc no podem oblidar les dones, tant les que apareixen a la Bíblia com les nostres contemporànies. Així, Montserrat Escribano destaca l'aportació de la mirada feminista a la teologia de l'esperança: "S'està treballant en perspectives que incorporen les dimensions profètiques, sapiencials i apocalíptiques per crear visions noves esperançades de la justícia."

L'ESPERANÇA CRISTIANA

L'esperança forma part de l'ADN del cristià. Per petita que sigui, té un gran poder transformador. Segons el responsable de l'Àrea teològica de CJ, "ens pot ajudar a adonar-nos de què estem fent en la nostra vida, cap a on anem, què és el que val la pena, on ens hem de centrar... i això possibilita una conversió cap a un altre estil de vida, amb una altra mirada envers el món. No es pot tenir esperança sense aturar-nos i mirar els últims".

En paraules de Manu Andueza, "l'esperança ha estat, és i hi serà sempre. Una altra cosa és que siguem capaços de veure-la. Hem d'educar molt la mirada. El cristià ha de fer un esforç molt gran per veure com mirem el món, com l'entendem i aquí, els pobres, són centrals".

L'esperança cristiana aporta, indica Mn. Ignasi Fuster, "aquelles veritats revelades que omplen de sentit i reforcen el desig immanent perquè permeten plantejar la vida de forma esperançada. Déu ens revela un pla de llum i de significat, on esperar ens omple d'esperança".

Podem i hem de conrear i tenir cura de l'esperança, perquè no podem viure sense ella. Enrique Grau ens recorda que "la fe, l'esperança i la caritat bàsicament són les 'ajudes' que Déu infon en la nostra intel·ligència i en la voluntat perquè puguem desenvolupar els nostres comportaments en concordança a la voluntat de Déu. Mitjançant la fe ens posem voluntàriament en línia amb els ensenyaments, mitjançant la caritat actuem envers el proïsme i mitjançant l'esperança esperem ser dignes d'assolir les promeses de Jesús. Totes tres columnes han de desenvolupar-se de forma anivellada, no és possible una relació enriquidora amb Jesucrist si ens en manca, tot i que sigui parcialment, una d'elles".

JUBILEU DE L'ESPERANÇA

Tenim per davant un any per ser pelegrins, profetes, testimonis... d'esperança. "És una oportunitat per aturar-nos i pensar què és allò important", assenyala Manu Andueza, "veure quins camins seguim i començar a caminar, amb una esperança vinculada a un compromís vital, on els pobres, els migrants, tinguin el seu protagonisme, on creem ponts d'esperança, de misericòrdia".

Montserrat Escribano coincideix que és un temps per rebaixar el ritme i "assaborir la gràcia i l'abundància que el Déu trinitari ens ofereix". Un temps, explica, per intensificar la pregària i aprendre a tenir una "espiritualitat d'ulls oberts". Un temps de conversió. De fet, apunta que una de les qualitats més interessants de l'esperança és que "té la capacitat d'esquerdar la realitat i que, a través de les esclatxes febles que crea, ens permet entreveure-hi altres circumstàncies diferents. Assenya-la possibilitats que abans no havien estat albirades. Recordar això pot ser una de les tasques més importants que, com a Església, tinguem en l'actualitat".

El Jubileu pot ser ocasió per tornar a les fonts, desitja Mn. Ignasi Fuster, "tornar a viure aquesta esperança per ser, amb una gran senzillesa, pelegrins de l'esperança, profetes d'esperança".

El sociòleg Vidal posa en relleu que estem travessant un moment crític que conduirà a un canvi d'època i a una transformació de la societat. Tot i que hi ha motius per a la tristesa, "no hem de donar un minut més a la desesperança; no podem esperar ni un minut més per sentir i abraçar l'esperança. Una de les aportacions més grans de l'Església al món del segle XXI és el sentit de l'esperança en tots els àmbits".

"A participar-hi!" És la invitació d'Enrique Grauper no perdre's aquest Any sant dedicat a l'esperança: "Que se'ns vegi que som seguidors de Jesucrist. Som part important d'aquesta societat que ens necessita, la nostra aportació és una 'vivència humana d'alegria i ajuda al proïsme'. Qui pot rebutjar una invitació a la festa del Regne de Déu? Qui pot girar l'esquena a la gran festa de la germanor entre tots els éssers humans? Ningú no es vol perdre aquesta festa!" ■

IGNASI FUSTER

"Déu ens revela un pla de llum i de significat, on esperar ens omple d'esperança"

ENRIQUE GRAU

"Que se'ns vegi que som seguidors de Jesucrist. Som part important d'aquesta societat que ens necessita"

LECTURES RECOMANADES

- Butlla papal *Spes non confudit*
- *Donar raó de l'esperança en temps d'incertesa*, de F. Javier Vitoria (Quadern de Cristianisme i Justícia)
- *L'esperit de l'esperança*, de Byung-Chul Han
- *El poder de las mariposas: pequeñas grandes historias de abandono y esperanza en el siglo XXI*, de Fernando Vidal
- *Peregrinos por el camino de la esperanza*, del cardenal François-Xavier Nguyen Van Thuan
- *Història d'Abraham* (Gènesi 12-17)

El bany.

Hi ha banys i banys. Les col·leccions de Roca compten amb el millor disseny i l'última tecnologia per oferir solucions sostenibles i de qualitat i garantir la millor experiència en l'espai del bany.

Col·lecció TURA dissenyada per Andreu Carulla.

V

MCS Arquebisbat Tarragona

VIDA ECLESIAL

Aquesta setmana centrem l'atenció en els **cristians** de **Síria**, entrevistem **Isabel Górriz**, responsable de **Pastoral de Dominiques** de **l'Ensenyament**, i parlem de la causa de **169 màrtirs** de la **diòcesi de Vic**

*Isabel Górriz, delegada per a la Vida
Consagrada de l'arquebisbat de
Tarragona, a la dreta, amb Alicia
Devesa, eremita del santuari de la
Mare de Déu de la Serra de Montblanc.*

La població cristiana, a causa de la guerra i la persecució, ha quedat terriblement minvada

Preocupació per la sort dels cristians de Síria

Ayuda a la Iglesia Necesitada

Uns nens preguen davant d'una icona de la Mare de Déu, sobre les runes d'un edifici bombardejat a Damasc.

ÁNGELES CONDE
Ciutat del Vaticà

PIETRO PAROLIN

“L'important és que els qui prenguin el poder també intentin crear un règim el més obert i respectuós possible amb tothom”

Són hores de molta incertesa a Síria després de la caiguda fulminant del règim de Bashar al-Assad a mans de diferents faccions. Cal recordar que aquests grups, amb Hayat Tahrir al-Sham (HTS), guiat per Abu Mohammad al-Julani al capdavant, tenen un important substrat islamista radical. Sense anar més lluny, HTS deriva de Jabhat-Al Nusra, la sucursal siriana d'Al-Qaeda. El 2014, en unes declaracions per a una televisió, Julani va assegurar que Síria havia de ser governada segons la llei islàmica i que les minories del país, com la cristiana o l'alauita, no eren benvingudes. Eren els anys en què l'autopro-

clamat Estat Islàmic va ocupar a Síria i l'Iraq una superfície equivalent a les de les illes Britàniques i va perpetrar tot tipus de crims de lesa humanitat, així com l'extermini de minories com la yazidita, la qual, avui dia, malda per trobar els milers de dones i nens encara desapareguts i perquè la comunitat internacional reconegui el genocidi que van patir.

A hores d'ara, les declaracions de Julani el fan semblar un líder moderat, que no té interès a embarcar-se en una guerra contra Israel i algú que vol formar un govern d'unitat que representi tothom a Síria. Dies abans d'arribar a Damasc, els insurrectes van prendre

el control d'Alep en temps rècord i es van reunir amb els bisbes de la ciutat. El bisbe caldeu, Antoine Audo, en declaracions a l'agència Fides, ha explicat que la reunió va ser cordial i que els jihadistes els van assegurar que no tenien intenció de coartar la llibertat dels cristians per celebrar o per mantenir, entre altres coses, les seves escoles en un règim mixt. "Ens han intentat fer confiança mostrant respecte per les nostres tradicions. Les expectatives són bones", indicava monsenyor Audo. Preguntat per aquesta corresponsal, el

Els cristians van arribar a Síria al segle I, evangelitzats per l'apòstol Tomàs. El mateix sant Pau es va convertir camí de Damasc i, a Síria, hi ha localitats com Maalula on encara es parla en arameu, la llengua de Jesús. A més, a Síria hi ha una presència importantíssima de cristians armenis que són els descendents dels supervivents del genocidi armeni perpetrat pels turcs otomans el 1915. La població cristiana de Síria, però, a causa de la guerra i la persecució, ha quedat terriblement minvada. Es calcula que, d'uns dos milions, ha quedat reduïda a uns 300.000, tot i que tampoc és una xifra fiable perquè la sagnia ha estat contínua.

Des de Roma fins a Damasc s'estén la preocupació per la sort d'aquests cristians. El nunci a Síria, el cardenal Mario Zenari, que únicament parla per als

mitjans vaticans segurament per prudència, ha mostrat el seu alleujament perquè l'enderrocament d'Al-Assad s'hagi produït sense més vessament de sang i ha indicat que la seva intenció és la de quedar-se al país acompanyant aquestes comunitats cristianes. D'altra banda, el cardenal Pietro Parolin ha subratllat que "l'important és que els qui prenguin el poder també intentin crear un règim el més obert i respectuós possible amb tothom".

Francesc també ha recordat la seva "Síria estimada", com l'ha definit molts cops. En termes anàlegs s'ha pronunciat als dels diplomàtics vaticans. El Papa ha desitjat una solució política "que promogui l'estabilitat i la unitat del país" i que "les diferents religions puguin caminar juntes en l'amistat i el respecte recíproc". ■

bisbe catòlic de ritu llatí, Hanna Jallouf, en un missatge breu, no ha fet més que sol·licitar pregàries i desitjar "que aquesta tempesta passi aviat". Fa poc més d'un any que monsenyor Jallouf és el bisbe d'Alep. Abans era el rector de tres localitats cristianes a Idlib, regió que durant anys ha estat governada primer per l'ISIS i després per Al-Nusra. Jallouf i un altre germà franciscà van ser els dos únics sacerdots que van romandre en aquell lloc. Ell mateix va ser segrestat pels jihadistes durant 10 dies i durant els anys més durs, es va haver d'asseure diversos cops davant de terroristes vestits amb cinturons explosius.

Aquest any **Ràdio Estel i Catalunya Cristiana** et proposen provocar un somriure a la gent gran que viu la soledat no desitjada amb regals de Nadal especials per a ells!

Pots portar el teu obsequi a la recepció de Ràdio Estel i Catalunya Cristiana del carrer Comtes de Bell-lloc, 67-69, de Barcelona: guants, bufandes, articles d'higiene personal...

O si ho prefereixes, pots fer un Bizum al número facilitat per Amics de la gent gran: 01608

FINIS AL 10 DE GENER

Podràs venir NOMÉS en horari de dilluns a divendres de 9h del matí a 14h de la tarda
(Del 24 de desembre a la tarda a l'1 de gener romandrem tancats, i el 6 de gener!)

Catalunya + Cristiana Generalitat de Catalunya totthonii amics de la gent gran ràdio estel

Isabel Górriz, delegada per a la Vida Consagrada i responsable de Pastoral de Dominiques de l'Ensenyament

“Els joves demanen sentir-nos a prop i ser escoltats”

Isabel Górriz va arribar a Tarragona l'any 1992 per integrar-se en la Fundació Educativa Dominiques de l'Ensenyament.

JOAN BORONAT
Tarragona

La teòloga burgalesa Isabel Górriz va arribar a Tarragona l'any 1992 per integrar-se a la Fundació Educativa Dominiques de l'Ensenyament, com a pedagoga responsable dels equips de pastoral. Implicada en els ambients juvenils de l'arxidiòcesi de Tarragona, és alhora delegada episcopal per a la Vida Consagrada.

Quina és la seva funció com a responsable diocesana de la Vida Consagrada?

El meu servei com a delegada és acompanyar i tenir cura de la vida religiosa a la diòcesi. Durant aquests anys he intentat que la vida religiosa fos més visible a la diòcesi de Tarragona. En la vida consagrada activa, durant l'any, tenim diverses trobades, recessos i reunions. Visito els monestirs de vida contemplativa i també fem tres trobades amb els ermitans que viuen a la nostra diòcesi. És un goig constatar com ens hem anat coneixent, hem vist la riquesa dels nostres carismes i estem contents de dur a terme una missió aquí a la diòcesi.

L'Agència Fides indica, segons dades del 2022, que el nombre de catòlics ha augmentat en tots els continents a excepció d'Europa, on es constata un decreixement de religiosos i religioses. Com ho valora?

Sí. És cert que s'està produint una baixada impressionant pel que fa a vocacions. Acompanyem molts joves, estan contents compartint i veient el nostre carisma, però els resulta difícil fer una opció de vida per sempre. El compromís temporal no els espanta, però el compromís de vida no l'acaben de veure.

El replegament de comunitats en instituts i congregacions és constant. Quin futur els espera?

Certament que es van tancant comunitats. És una realitat que constatem i que s'està donant amb més freqüència. El futur és en els laics, però no perquè sigui una necessitat per sobreviure, sinó perquè ells des de la seva vida també poden continuar vivint el carisma de la seva institució.

Predominen les vocacions masculines o les femenines?

Jo no sé si predominen les unes

o les altres. Crec que la crisi afecta totes dues. Sí que percebo que les vocacions tardanes van més enfocades a la vida contemplativa o eremítica, potser pel procés de vida realitzat i el discerniment fet. De tota manera, Déu continua cridant, el que és important és estar oberts i disposats.

Quines són les seves responsabilitats actuals a Dominiques?

Formo part de l'Equip de Gestió de la Fundació Dominiques de l'Ensenyament com a responsable de l'àmbit de la Pastoral i també soc la delegada de Pastoral Vocacional de la Congregació. Fa molts anys que treballo com a professora i sempre he estat vinculada a l'àmbit de la Pastoral. La pastoral és i ha de ser l'eix transversal de les nostres escoles. La Pastoral hauria d'impregnar l'ésser dels nostres centres educatius i arribar a tota la comunitat educativa.

Les fundacions són, doncs, la continuïtat de les escoles religioses?

Les fundacions ofereixen continuïtat a la nostra missió educativa en els col·legis. És entendre el que significa "missió compartida". Sempre he

treballat en col·legis i puc constatar la riquesa que és treballar amb laics, amb professors i personal de servei que creu en la missió d'evangelitzar educant.

La religió: ¿un dret o una obligació?

Per a mi la religió és un dret que hem d'oferir als nostres alumnes. Les nostres classes de Religió són una oportunitat per despertar l'espiritualitat de cada alumne. Explicar als pares que no adoctrinem sinó que oferim als nostres alumnes eines perquè arribin a ser lliures, responsables, compromesos... des d'una mirada evangèlica a l'estil de Jesús de Natzaret. Hem d'estar oberts a tot, sense oblidar d'on venim i qui som.

S'aconsegueix una immersió en el carisma, en l'espiritualitat i els valors de la institució?

Cada dia amb les nostres paraules, accions i gestos anem fent que els nostres alumnes creixin en l'espiritualitat. En parlar del nostre carisma volem que arribin a ser persones amb un projecte de vida, educant el cor i intel·ligència i, així, contribuir a

una societat més solidària, fraterna i sostenible.

Les Jornades Mundials de la Joventut motiven?, donen fruit entre els joves?

Sí. Aquest tipus d'experiències com altres experiències de voluntariat, de camps de treball, motiven els nostres joves. Només vull comentar que no n'hi ha prou amb la participació en aquests esdeveniments o activitats, el més important és acompanyar-los durant tot el procés. Avui els joves demanen sentir-nos a prop, que els dediquem temps i escolta, que ens interessem per ells i per la seva realitat.

Com es pot rectificar la tendència d'esborrar de la nostra cultura i tradicions el fet i origen religiós?

Hem de fer l'esforç de tornar a la nostra essència. Fer pedagogia del que ha estat i és identitat en la nostra vida, en la nostra societat, en el nostre ser educadors cristians. Reivindicar de forma constructiva totes les nostres tradicions i creences.

L'estructura jeràrquica de l'Església resulta poc atractiva per a les noves generacions?

Cementiri Parroquial de Sant Genís dels Agudells

Carrer de Saldes, 3
08035 Barcelona

Horari d'obertura:
dissabtes, diumenges
i festius precepte
de 10h a 14h

Horari d'oficina:
dilluns, dimecres
i dijous de
17h a 19h

NÍNIXOLS DISPONIBLES
Contacteu-nos sense compromís

✉ cementirisgenis@gmail.com
☎ 680 929 162 ☎ 93 417 05 15

Quan parlem d'Església ens quedem amb aquest concepte que és una jerarquia. Crec que l'important és explicar-ne l'estructura, com n'hi ha moltes d'altres en la societat. Sabem que l'Església no està gaire valorada. No ens quedem únicament amb el que es diu, perquè hi ha moltes persones que fan el bé dins l'Església. L'Església la formem tots els cristians; si l'estiméssim més, la coneixeríem més.

En quina mesura hi pot ajudar la sinodalitat?

La sinodalitat ens hi pot ajudar, però és cert que l'important és treballar en sinodalitat, sentir-nos part de la comunitat parroquial. Què podem fer per treballar en comunió i ser comunió? Que es digui de nosaltres "mireu-los com s'estimen".

El 65% del món és present en tots els ambients digitals. Els missioners digitals es conceben com el nou carisma?

És cert que el Papa ha reconegut aquesta figura, els missioners digitals. No em sembla malament, però, fer també una missió i un servei, encara que jo soc més partidària de les relacions de tu a tu, de connectar amb l'altre des del diàleg, l'escolta i la proximitat.

"La Pastoral hauria d'impregnar l'ésser dels nostres centres educatius i arribar a tota la comunitat educativa"

"La participació de la dona en l'Església és un procés i n'anirem veient els fruits a poc a poc"

Crec que s'ha avançat en la participació de la dona en l'Església? Vostè mateixa n'és un exemple.

Crec que s'ha avançat en la participació dins l'Església. Es va fent camí. És un procés i n'anirem veient els fruits a poc a poc. Jo participo en l'Església de Tarragona i estic molt agraïda per la confiança donada, per la resposta que rebo de les persones. Com he dit abans, hem de fer fora certs prejudicis i acostar-nos més uns als altres. Fa uns mesos, arran del Congrés que se celebrarà a Madrid sobre les vocacions, que ens reunim laics, sacerdots i consagrades per treballar conjuntament sobre la Cultura Vocacional. Són passes que es van fent i que hem de valorar.

Jean-Paul Vesco, bisbe d'Alger (un dels 21 nous cardenals), ha declarat que sense una participació més gran de la dona en posicions de responsabilitat, l'Església corre el risc de convertir-se en anacrònica, un fet a tractar en la dinàmica sinodal. Cal pensar en algun ministeri femení?

Anem fent camí, anem avançant; segurament que d'aquí uns anys veurem alguna diaconessa. Però crec que hem de ser conscients que hi ha dones laiques en missió pastoral nomenades per l'arquebisbe. Amb això vull dir que l'Església és oberta, que hi ha nomenaments, responsabilitats i serveis on la dona és present. Que es pot fer més, segur, però valorem el que tenim i construïm entre tots. ■

OSMOTIC

by CORSA

ARA
DESCOMpte
400€

L'únic depurador per osmosi que no malgasta aigua.

Instal·la un **OSMOTIC** i oblida't de comprar aigua envasada.

+info

T. 900 208 208
info@corsa.es
Sardenya, 397-399
08025 Barcelona

CORSA
50
1974
2024
SIEMPRE VIENDO EL VASO LLENO

RIFER ROCAFER

CAMPANES RELLOTGES MEGAFONIA

www.rifersl.com

DELEGACIÓ GIRONA:

C/ Canonge Dorca 37 17005 Girona
Tel. 972 22 01 55 info@rifersl.com

DELEGACIÓ BARCELONA:

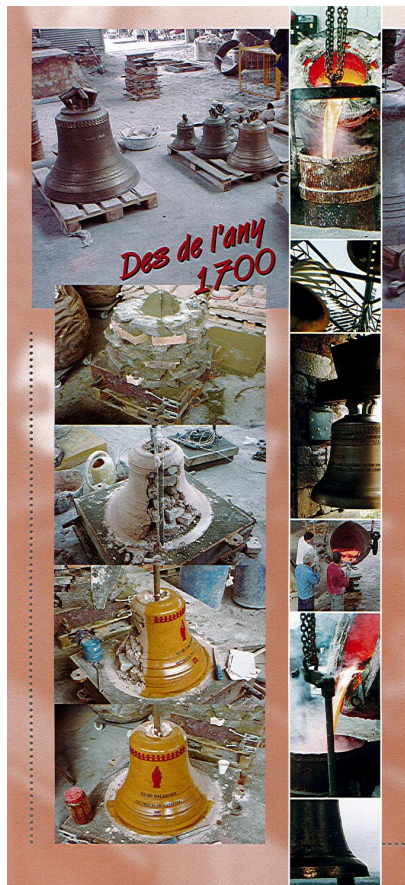
C/ Llull 321, edifici cinc 22@ 08019 Barcelona

DELEGACIÓ TERRASSA:

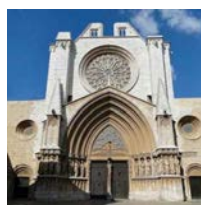
Tel. 616 90 90 01

COLUMNA DIGITAL AUTOAMPLIFICADA
COBREIX FINS A 30 METRES

Des de l'any
1700

La causa inclou 163 sacerdots, 1 diaca, 1 seminarista i 4 laics, que moriren per la persecució religiosa

La causa dels màrtirs, camí de Roma

RAQUEL PARICI

Vic

Fotos: Bisbat de Vic

El dissabte 16 de novembre, a la Sala de Sínodes del Palau Episcopal de Vic, va tenir lloc la clausura solemne de la fase diocesana de beatificació o declaració de martiri de 163 sacerdots, 1 diaca, 1 seminarista i 4 laics, que moriren per la persecució religiosa dels anys trenta del segle passat.

Després d'uns dies de pluja i de cel grisos, la capital osonenca va llevar-se amb un sol radiant. Entre les corrues de gent que es dirigien al mercat setmanal dels dissabtes, n'hi havia unes altres que caminaven en direcció al Palau Episcopal. Eren els familiars directes, nets, besnets, nebots i, fins i tot, persones que van conèixer personalment algun dels màrtirs.

Aquest és el cas del senyor Lluís, que ara té més de 90 anys i recorda perfectament que quan ell tenia 4 anys uns milicians van anar a casa seva a buscar

Mn. Jaume Serra
Jordi tenia 89 anys
en el moment de
ser assassinat, de
manera que va ser el
clergue de més edat
immolat a tot l'Estat

La causa és plena de
testimonis d'amor i
altruisme, com el del
Dr. Isidre Alabern,
metge de Manresa i
occit per haver defensat
l'escola cristiana

Josep Moncusí, seminarista de només 20 anys, que els feia classe a l'estiu; després d'aquell dia ja no el va veure més. Anys més tard, va saber que l'havien matat en una carretera a pocs quilòmetres d'on vivien d'un tret per l'esquena.

La causa és plena de testimonis d'amor i altruisme vers el pròxim, com el del Dr. Isidre Alabern, metge de Manresa i occit per haver defensat l'escola cristiana, que donava diners als pacients que no tenien recursos per poder comprar els medicaments que necessitaven. La Montserrat, la seva filla, explicava també com el seu pare, un cop pres, va tenir ocasió de quedar lliure i no ho va fer perquè havia donat la seva paraula al milicià que el custodiava que no s'escaparia.

CONTEXT HISTÒRIC

Van ser centenars de sacerdots, religiosos, seminaristes i laics els qui moriren per *odium fidei*, odi a la fe, en el context d'una dura persecució religiosa en el nostre país en els anys trenta del segle passat. L'onada de violència contra l'Església, els sacerdots, els religiosos i els catòlics catalans en general va ser de grans proporcions. Una part important del clergat fou perseguit i assassinat, i nombrosos temples i cases de religiosos foren incendiats i saquejats. Les manifestacions externes del culte catòlic van ser prohibides i la fúria iconoclasta va aca-

bar amb moltes imatges religioses a la foguera, on van ser destruïts sistemàticament nombrosos béns saquejats en esglésies, convents i centres religiosos. Segons les xifres proporcionades pels historiadors, prop de 1.500 preveres van morir víctimes de la persecució religiosa durant aquella dècada a les diòcesis catalanes. Una suma a la qual cal afegir al voltant de 900 membres d'ordes religiosos. A la diòcesi de Vic prop d'un terç del clergat va ser assassinat.

EL PROCÉS FINS A ARRIBAR A LA CLAUSURA

Acabada la revolució i la guerra civil, en els anys quaranta es començaren a recollir les dades sobre els presumptes màrtirs i dels fets ocorreguts en el seu assassinat. Posteriorment, ja als anys noranta, es va començar prendre declaració a testimonis.

El novembre del 2005, el bisbe de Vic, Romà Casanova, va obrir oficialment la causa de beatificació o declaració de martiri dels servents de Déu Jaume Serra Jordi i CLXVIII companys sacerdots i laics, nomenant el tribunal i les comissions històrica i teològica. Amb la direcció d'un postulator, s'ha recollit tota la informació en parròquies i arxius militars i s'han analitzat els textos en llibres i revistes.

La causa porta el nom del qui fou

Les actes de la causa són 16.000 folis que es portaran a la Congregació per a les Causes dels Sants.

Sessió de clausura de la fase diocesana de beatificació a la Sala de Sínodes del Palau Episcopal.

vicari general de la diòcesi de Vic des del 1882, Mn. Jaume Serra Jordi, càrrec que ocupà durant cinquanta-quatre anys sota el mandat de quatre bisbes. Serra Jordi havia fundat el 1902 la residència de les Germanetes dels Pobres a Vic i en el moment del seu assassinat, el 1936, tenia 89 anys, de manera que va ser el clergue de més edat immolat a tot l'Estat.

LA SESSIÓ DE CLAUSURA

Després del cant del *Veni creator*, un membre de la Comissió Històrica va glossar l'odi a la fe com a causa de la mort de tots ells, responnent a un pla calculat i organitzat. A continuació, es va fer la lectura dels noms dels servents de Déu; juraren els membres del tribunal i el vicepostulador de la causa. Finalment, es lacraren i segellaren les capsas, que es lliuraren al portador.

El prelat va concloure l'acte exhortant a tenir devoció als servents de Déu, a fi que esdevinguin intercessors per una gran necessitat: les vocacions sacerdotals a la terra regada per la seva sang. Citant els primers escriptors del cristianisme, recordà que "la sang dels màrtirs és llavor de nous cristians" i pregà perquè tots aquests màrtirs de casa nostra ens ajudin a revitalitzar la fe. Per últim, recordà que llur missatge és de perdó i reconciliació.

"Hem estat testimonis d'un fet històric", va concloure el bisbe de Vic al final de la clausura. Ara, les actes de la causa, 16.000 folis, es portaran a Roma a la Congregació per a les Causes dels Sants per a la seva avaluació i determinar si l'Església els declara beats. ■

**FORN DE PA
MISTRAL**

*Un obrador amb molta història,
amor i qualitat*

DE DILLUNS A DISSABTE
DIUMENGES I FESTIUS, TANCAT

Ronda de Sant Antoni, 96, Barcelona
Astúries, 35, Barcelona

SOLSONA

Recés d'Advent per a preveres al Seminari de Solsona

El dia 2 de desembre, el Seminari de Solsona va acollir el recés d'Advent per a preveres que fou predicat per Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, bisbe coadjutor d'Urgell. El bisbe Francesc Conesa hi va ser present acompanyant el bisbe Josep-Lluís. Cal destacar que amb motiu del recés es va estrenar la nova sala d'actes del Seminari que s'ha fet totalment nova, amb molta més lluminositat i sonoritat.

LLEIDA

Pregó de Nadal

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes va obrir simbòlicament el 8 de desembre els actes del Cicle de Nadal amb la inauguració d'un pessebre a la Sala la Canonja de la Seu Vella, obra del mestre José Antonio Ferrer. Es podrà veure fins al 2 de febrer, festa de la Candelera. El 21 de desembre, el pare Manel Gasch, abat de Montserrat, pronuncia el Pregó de Nadal al Saló de Plens de la Paeria.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Trobada arxiprestal amb el bisbe Xabier

El 6 de desembre, tal com ja és tradició a l'arxiprestat de Piera-Capellades, es van aplegar amb el bisbe Xabier, a la població de Carme (Anoia). Aquesta trobada arxiprestal també va incloure la visita al poble de Vallbona d'Anoia. Al final de l'acte, el bisbe Xabier va dirigir unes paraules a tots els participants en què els va esperonar a continuar sent portadors de Crist als altres.

TARRAGONA

La parròquia de Sant Francesc d'Assís de Reus inicia les obres de restauració de la seva façana

L'església parroquial de Sant Francesc d'Assís de Reus inicia el procés de rehabilitació i restauració de la façana. Les obres, que tenen una durada de sis mesos i que comencen aquesta primera quinzena de desembre, repararan els paraments i els acabats de la façana d'aquest temple barroc del segle XVIII, "fent justícia amb l'interior de l'església", ha explicat el rector de la parròquia, Mn. Josep M. Gavalrà.

GIRONA

Solius acull l'entrada d'una vintena de joves i adults en el catecumenat

L'església del monestir de Solius va acollir, el diumenge 1 de desembre, el ritu d'ingrés en el catecumenat de dinou joves i adults, del total dels vint-i-dos inscrits. Va ser presidit pel bisbe, fra Octavi Vilà. Provenen de Caldes de Malavella, Calella, Cassà de la Selva, Figueres, Girona, Olot, Riudarenes, Santa Coloma de Farners, Santa Cristina d'Aro i Torroella de Montgrí.

TERRASSA

Admissió a ordes de tres seminaristes

El dimarts 3 de desembre, el bisbe Salvador va presidir l'admissió a ordes dels seminaristes Eduard Cameron, Albert Carreras i Miquel Saló, alumnes del tercer curs del Seminari. A l'acte van participar diversos preveres, seminaristes de la diòcesi i familiars, així com seminaristes de les diòcesis de Barcelona, Urgell, Solsona i Girona.

URGELL

El copríncep assisteix a la reobertura de Notre-Dame de París

L'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va assistir el dissabte 7 de desembre a l'acte d'inauguració de les obres de restauració de la catedral-basilica de Notre-Dame de París, cinc anys després de patir un gravíssim incendi. Mons. Vives anava acompanyat a l'acte per Mons. Josep. M. Mauri, vicari general d'Urgell, i pel secretari general i cap de Gabinet, Mn. David Codina.

TORTOSA

Jornada d'Enviament als catequistes del bisbat

El 23 de novembre el bisbe Sergi Gordo va presidir la cerimònia d'Enviament de Catequistes. Els imposà les mans tot demanant a Déu: "Envieu el vostre Esperit sobre aquests fills vostres, infoneu en els seus cors l'amor. Poseu en els seus llavis la vostra paraula de salvació, concediu-los el goig de poder col·laborar en la construcció i el creixement de la vostra Església."

VIC

Obertura diocesana del Jubileu 2025

La diòcesi de Vic ha iniciat els treballs preparatoris per a la celebració del Jubileu que tindrà lloc l'any 2025. L'acte d'obertura solemne tindrà lloc el 29 de desembre a Vic en una trobada on són convocats els fidels de la diòcesi. La concentració serà a les 17 h a la parròquia de la Mare de Déu del Carme i tot seguit s'anirà en processó cap a la catedral, on se celebrarà la missa d'obertura solemne de l'Any Sant.

Grupo Bastón de Oro

30 anys d'experiència tenint cura de la nostra gent gran,
amb afecte, professionalitat, seguretat, ètica i molt d'amor
per les persones i per la nostra professió.

“

*Des que soc a Los Tilos, he tornat a gaudir de
cada dia. Aquí em cuiden, m'acompanyen i,
el més important, em sento com a casa.*

”

“

*Prendre la decisió de portar el meu pare en
una residència no va ser senzill. Però quan
vaig conèixer Los Tilos, vaig saber
que estava fent el correcte.*

”

“

*Hi he trobat una nova llar, amb
amics, activitats i persones que em
cuiden com si fos de la família. Ara,
gaudeixo cada dia, amb la seguretat
que estic en les millors mans.*

”

Bon Nadal

Francesco Scalzotto, membre del Dicasteri per a l'Evangelització i de l'organització del Jubileu 2025

“EL PERDÓ TÉ LA CAPACITAT DE CANVIAR LA FORMA EN LA QUAL MIREM CAP ENDAVANT”

FRA BERNAT FOLCRÀ
Ciutat del Vaticà

A les portes d'un Jubileu ordinari, que s'iniciarà el 24 de desembre vinent amb l'obertura de la Porta Santa de la basílica de Sant Pere, parlem amb Francesco Scalzotto, membre del Dicasteri per a l'Evangelització i de l'organització del Jubileu 2025. Scalzotto ens ofereix algunes reflexions sobre aquest Any Sant que se celebra amb el lema “Pelegrins de l'Esperança”

Què significa el Jubileu del 2025?

El Jubileu que se celebra és un Jubileu ordinari, que passa cada 25 anys. El Jubileu neix el 1300 amb Bonifaci VIII, i és una trobada del poble sant de Déu que demana amb insistència al Senyor un temps de perdó, de renovació de la vida i de reconciliació amb al mateix Senyor i entre germans i

germanes. És un temps per gaudir del fet que la misericòrdia de Déu realment vol canviar concretament les nostres vides, fer que la misericòrdia sigui visible i profunda, reactivar la llibertat, perquè el que va passar en el passat pugui ser reparat, i el futur pugui obrir noves oportunitats de vida i reconciliació. Aquest Jubileu del 2025 està enfocat en el tema de l'esperança. Tots som pelegrins, caminant cap a aquesta oferta de perdó i esperança que el Senyor ens dona, una esperança que és profundament necessària en el món d'avui. Aquesta esperança no és un optimisme vague, sinó l'esperança cristiana en Jesús, mort i ressuscitat. És l'esperança que ve de l'anunci de l'Evangeli: la mort no és la darrera paraula i la tomba no és el destí final de la humanitat, sinó la vida eterna. Aquesta és la tonalitat que el Papa considera més important avui dia: en un temps en el qual la desesperació sembla que domina, la resposta és l'esperança.

La butlla de convocatòria del

Jubileu, *Spes non confundit*, diu que l'anunci de l'esperança en Jesús, mort i ressuscitat, es manifesta en moltes atencions concretes i existencials: els joves, els ancians, la baixa natalitat, els pobres, els presos, els migrants, les famílies. Aquestes són algunes de les àrees a les quals el Jubileu vol enfocar l'atenció. El Jubileu vol impactar profundament en la vida quotidiana de cada persona.

Després de la pandèmia de Covid i amb els actuals moments de guerra, com pot un Jubileu ajudar-nos a renéixer?

Els jubileus no són una cosa fora del temps, perquè la vida de l'Església és en el temps. El Jubileu mai no és fora de la història, sinó que acull i es presenta al món dient que hi ha energies, recursos que l'Evangeli proporciona. El Papa avui capta el tema de l'esperança com la necessitat principal. Més que mai necessitem el Jubileu davant d'aquest escenari de guerres i conflictes que no esperàvem, que són absurds com totes

Francesco Scalzoto, davant d'un dels punts d'informació del Jubileu.

“En un temps en el qual la desesperació sembla que domina, la resposta és l'esperança”

“El Jubileu vol impactar profundament en la vida quotidiana de cada persona”

“L'art és el lloc on és possible passar de ser un turista a ser un pelegrí”

les guerres i, a més, sortint d'una experiència de pandèmia molt dura. Avui més que mai necessitem l'esperança i el Jubileu de l'esperança com un antídot, com una medecina, perquè la tendència és defugir les nostres responsabilitats, una certa tendència a l'omissió.

El Jubileu és també una oportunitat per entendre que l'esperança és una crida a sortir del *carpe diem*, de la indiferència?

El rostre de la persona de Jesús esdevé el veritable origen de la nostra esperança, perquè sabem que el destí de la vida no és la mort. Per a nosaltres, l'esperança pren aquest rostre concret. Aquest és l'anunci que hem de donar als que esperen, perquè tothom espera. Cal ajudar i anunciar novament d'on ve aquesta esperança, i ajudar que les esperances que ja existeixen al món siguin alimentades i trobin en la persona de Jesús la veritat de la seva esperança. El nihilisme, el fet d'abandonar qualsevol tipus de desig de compromís, ens embolcalla, ens amara. El Papa

en la butlla diu: “Canviem la paraula ‘signes dels temps’ a ‘signes d'esperança’”, com dient: tu pots ser un signe d'esperança. Tu, pelegrí, que camines cap al Jubileu, per als qui van amb tu, per als qui et veuen, pots ser un signe d'esperança.

Com ens impulsa el Jubileu a anar més enllà de les fronteres, a obrir-nos cap als últims?

Europa va néixer al llarg de les rutes de peregrinació que la travessaven de nord a sud, d'est a oest. L'Evangeli també es mou al llarg d'aquestes rutes, rutes inicialment de comerç, rutes militars. Són camins molt quotidians, molt populars, però això passa també fora d'Europa. Pensem en els grans santuaris que mobilitzen persones i travessen territoris, com Guadalupe o Aparecida. La pietat popular està essencialment estesa per tot arreu i aquest és un gran eix de l'anunci de l'Evangeli.

Què s'espera de la participació d'altres religions i de la dimensió ecumènica?

Hi haurà un moment important

El 9 de maig passat, el Papa va convocar oficialment el Jubileu 2025 amb la lectura pública i el lliurament de la butlla.

de diàleg interreligiós, per enfortir els lligams entre les diferents comunitats religioses. Pel que fa a l'ecumenisme, 2025 marca també el 1700 aniversari del Concili de Nicea, l'esdeveniment que va sancionar la unitat teològica sobre la divinitat de Crist i va donar inici a la tradició conciliar. Aquest serà un moment de gran importància per al diàleg entre les diferents confessions cristianes, en particular amb les Esglésies ortodoxes. La coincidència de la celebració de la Pasqua en el mateix dia per a catòlics i ortodoxos el 2025 representa una ocasió única per reforçar els lligams ecumènics. A més, hi haurà una atenció especial al tema del martiri ecumènic, recollint testimonis de màrtirs de diferents confessions cristianes dels darrers 25 anys. Aquest tema és particularment significatiu perquè travessa les divisions confessionals i mostra la unitat de l'Església en el patiment i el testimoni.

Com es viurà la relació entre el Jubileu i l'art?

L'art és un lloc on és possible passar de ser un turista a ser un pelegrí. També és possible que el pelegrí sigui una mica turista a la ciutat, però també és possible que el turista esdevingui pelegrí, és a dir, que tingui un camí d'anunci de l'Evangeli, que rebi una paraula de l'Evangeli a través de l'art. Perquè l'art obre el cor, orienta cap a aquella esperança de la qual parlàvem abans, cap a un rostre, cap a alguna cosa elevada, transcendent. Els pelegrins tindran l'oportunitat de reflexionar sobre el missatge evangèlic a través de l'art, que sovint transmet símbols i històries cristianes. A més, el programa jubilar inclourà exposicions artístiques, concerts i mostres iconogràfiques, que acompanyaran els moments espirituals dels pelegrins. Aquests esdeveniments seran gratuïts i oberts a tothom, fent la cultura i l'art accessibles com a eines de contemplació i pregària.

El Jubileu és un esdeveniment de reconciliació, com podem ajudar-nos a perdonar, a guarir els odis, a iniciar aquests processos de reconciliació?

El que ha passat, ha passat, no es pot fingir que les coses no han ocorregut. El perdó té la capacitat, no tant de canviar el passat, perquè això no es pot canviar, sinó d'obrir el futur,

de canviar la forma en la qual mirem cap endavant. D'una banda, el perdó no oblida el que ha passat, però no ho recorda per una qüestió de rancúnia, de venjança. És important fer memòria per poder obrir un futur diferent. Això és el que fa el perdó, és l'obra de Déu, que només Ell sap fer perquè és el mestre de la misericòrdia. Crec que tenim la responsabilitat com a cristians de sembrar-lo allà on siguem, amb molta paciència, perquè no som robots, no som màquines que poden canviar d'un dia per l'altre només prement un botó. La nostra mentalitat, la nostra visió del món, és molt tecnològica avui més que mai, està molt envaïda per aquesta rapidesa de les màquines. L'ésser humà no és una màquina, els seus temps no són els temps de les màquines.

L'ésser humà té els seus temps, la seva llibertat, té un camí de purificació, de reconciliació, una memòria per guarir. El Senyor té paciència amb això, és un pedagog, el millor. El perdó és difícil perquè requereix molt de temps, molta paciència, molt d'esforç. Perquè no anem ràpid en aquestes coses, cal avançar pas a pas, i la perspectiva de l'esperança és la que ofereix més temps possible, és a dir, el futur interminable de Déu, que és al davant. No hi ha pressa, perquè davant hi ha el temps enorme que el Senyor ens ofereix. En el camí de la reconciliació mai no s'està sol. Això anima, corregeix, impulsa, consola, sempre tenint en compte els temps i les llibertats, que són sagrades. No es poden violar ni forçar, ni de bon tros en l'experiència del perdó. ■

Mans Unides
 CAMPANYA CONTRA LA FAM

EL TEU SUPORT, EL SEU PRIMER BATEC

AQUEST NADAL, LA TEVA SOLIDARITAT
POT SALVAR LA VIDA DE MÉS DE

2.000

MARES I NADONS A BETLEM

COL·LABORA

bizum 03039

Malgrat les nostres febleses, Déu continua fiant-se de nosaltres i ens crida a ser resplendor de la seva llum

Llums d'esperança

**JOAN PLANELLAS
I BARNOSELL**

Arquebisbe metropolità
de Tarragona i primat

Som ja a les portes del Nadal: el Nadal de Jesús, anomenat Messies (cf. Mt 1,16), Senyor nostre (cf. Rm 1,4). Nadal ens omple de llum. Amb ella adornem els nostres carrers, les nostres fires, les nostres cases. Volem que tot esdevingui més bell i resplendent. En un moment de l'any on sembla que la foscor venç terreny, expressem de manera simbòlica que l'ésser humà cerca vida en abundància, claror que no s'apaga mai.

La llum és un regal contingut en la creació: "Déu digué: Que existeixi la llum. I la llum va existir. Déu veié que la llum era bona, i separà la llum de les tenebres" (Gn 1,3-4). Si les tenebres haguessin ocupat el lloc de la llum, com podríem gaudir de la bellesa i de l'harmonia de l'obra de Déu? Com podríem lloar-lo per les

seves criatures, tal com ens ensenya sant Francesc d'Assís? La llum simbolitza l'actitud d'obertura i de capacitat de transcendència, la mirada contemplativa amb la qual posem Déu en el centre. Sortim de nosaltres, de la foscor dels nostres egoismes, per adonar-nos que existeix l'Altre, que existeixen els altres, que hi ha l'univers sencer.

Aquesta consciència acollidora ens porta a respectar, valorar i estimar més enllà de nosaltres mateixos. Per això, el silenci interior, el contacte cordial, el diàleg sincer, esdevenen fanals que ens permeten obrir-nos a la realitat i descobrir-hi les llavors del Verb", com deia sant Justí: tot allò de ver, bo i bell que hi ha en la humanitat.

Els cristians en tenim un compromís ferm. Està clar que no sempre sabem ser llum, ni personalment ni comunitàriament. A voltes esdevenim portes opaques que obstaculitzen l'entrada de la claror del Ressuscitat. I és aquest l'únic dolor que hem de tenir: "Ai de mi si no anunciés l'evangeli!", afirmava sant Pau (1Co 9,16). Ara bé, malgrat les nostres febleses, Déu continua fiant-se de nosaltres i ens crida a ser resplendor de la seva llum. El missatge no l'hem escrit nosaltres, però l'hem de transmetre amb entusiasme i cohe-

rència. La constitució *Lumen gentium*, del Concili Vaticà II, ens hi convida: "Crist és la llum dels pobles. Reunit en l'Esperit Sant, aquest sant Concili té, per tant, el viu desig d'anunciar a tota la humanitat l'evangeli, de difondre entre tots els homes la claror de Crist que resplendeix en el rostre de l'Església" (LG 1). Se'ns demana ser una llàntia encesa que "faci llum a tots els qui són a la casa" (Mt 5,15), a la humanitat sencera.

En l'Any Jubilar que iniciem, el papa Francesc ens en dona la clau: "L'esperança no enganya", citació de la carta als Romans (5,5), que esdevé el títol de la butlla de convocatòria. Avui mateix, el sant Pare ens convida a ser pelegrins d'esperança en un món assedegat i desitjós d'ella: "Ara ha arribat el moment d'un nou Jubileu, per obrir de bat a bat la Porta Santa una vegada més i oferir l'experiència viva de l'amor de Déu, que suscita en el cor l'esperança certa de la salvació en Crist" (*Spes non confundit*, 6).

Aquest Nadal, doncs, preparem les nostres torxes amb l'oli sant, i fem-les brillar durant tot aquest Any Jubilar irradiant l'amor benefactor, tendre i misericordiós del Pare, esperança que no enganya.

Us desitjo que tingueu un molt bon Nadal! ■

Nadal no significa només que Déu ens hagi estimat, sinó que cal deixar-se estimar, és necessari fer lloc a Déu

Nadal: fer lloc a Déu

FRANCESC CONESA FERRER

Bisbe de Solsona

Benvolguts diocesans, Nadal és la celebració d'un fet extraordinari: Déu en el seu amor ha volgut compartir l'existència humana. En el Nen nascut a Betlem hi reconeixem el mateix Fill de Déu. Quan els evangelis es refereixen a aquest esdeveniment, el relaten com a Bona Notícia que omple de goig la humanitat sencera, però no amaguen les resistències que l'ésser humà posa a Déu.

El pròleg de l'Evangeli de sant Joan diu que la Paraula va venir als seus, però que els seus no la van rebre (cf. Jn 1,11). Déu parla en la persona de Jesús, però l'home no vol escoltar; la llum de Déu ve a la terra, però els homes podem preferir romandre en la foscor. L'Evangeli de Lluc presenta el fet dramàtic que el Fill de David no troba allotjament a la seva ciutat i ha de néixer en una menjadora (cf. Lc 2,7). Les portes de la posada es tanquen, com també les de les cases de molts homes i dones, que tenen por d'acollir Déu a les seves vides. Sant Mateu presenta una altra oposició al Messies, la que prové del rei corrupte i sanguinari Herodes, que només està pendent de si mateix, preocupat per conservar el poder a qualsevol preu. Sabem que no va tenir objeccions a executar alguns membres de la seva pròpia família, inclosa la seva dona. I l'Evangeli ens diu també que no va tenir dificultats a manar assassinar uns nens innocents. El rei Herodes tremola davant d'un Nen nascut d'una família pobra als ravals de

Betlem, perquè sap que el seu poder no és legítim, sinó només fruit de l'opressió i la violència.

Totes aquestes forces que s'oposen al Messies de Déu ens fan pensar que Nadal no significa només que Déu ens hagi estimat, sinó que cal deixar-se estimar, és necessari fer lloc a Déu. Nadal és fer lloc a Déu en la nostra vida. No hem de témer Déu, ni que Ell ocupi el centre del nostre cor i de tota la nostra existència. Ara bé, dit tot això, estem disposats a acceptar-ho? Sabrem deixar de mirar-nos a nosaltres mateixos i començar a mirar cap a les Altures i, també, cap a la persona que tenim davant nostre? Acceptem Déu quan es presenta d'improvís en les nostres vides amb el rostre del més pobre? Nadal és acollir la sorpresa de Déu, deixar-nos estimar per Ell, deixar que la nostra vida sigui conduïda per Ell. Si així ho fem, serem germen d'un món nou, el món de Déu. Apoc a poc, sense estridències, donarem lloc a una nova humanitat. Bon i sant Nadal! ■

CONSULTORI BÍBLIC

Com va néixer Jesús?

MONTSE DE PAZ

Biblista

Per què els dos evangelis que parlen de la infància de Jesús expliquen el naixement de manera tan diferent?

Avui sabem que els evangelis de la infància són un gènere literari anomenat midraix. Més enllà dels fets que expliquen, volen transmetre un missatge sobre el protagonista.

Mateu compara Jesús amb Moisès: el nen corre perill perquè Herodes vol matar-lo i la família ha de fugir a Egipte per tornar anys més tard, en un nou èxode! El naixement està envoltat d'àngels que avisen Josep i els mags d'orient, guiant-los com la presència divina guiava el poble d'Israel. És adorat per uns savis que representen les nacions del món que acudirán a Jerusalem a adorar el veritable Déu.

Lluc, en canvi, parla d'un cens. Un acte de submissió a Roma, paradoxalment, serà el preludi de la llibertat. Jesús (Lc 4) ha vingut per alliberar els captius, guarir els malalts i anunciar un any de gràcia del Senyor, el jubileu. El naixement, l'anunci als pastors i la presentació al Temple amb Simeó i Anna, tot està amarat de joia jubilar.

Nou Moisès, Messies jubilar: Jesús culmina les promeses de Déu al seu poble. Tots dos evangelistes relaten el naixement com un botó d'or de la història de la salvació, fent-se ressò dels grans relats de les Escriptures.

No sabem del cert com va néixer Jesús... però, com diu Benet XVI en el seu llibre sobre Jesús, el que llegim no és "teologia novel·lada", sinó més aviat història a la llum de la revelació. Sabent qui és Jesús i per què ha vingut, tot adquireix un significat nou i profund.

PER A CONSULTES:

redaccio@catalunyacristiana.cat

COMENTARI DE LA PARAULA

La visitació de Maria i Elisabet: icona d'un segle de canvis

MN. MARCOS ACEITUNO

Teòleg i biblista

Il·lustració: Glòria Monés

Maria visita Elisabet, Jesús visita Joan. El Nou Testament visita l'Antic, la joventut espiritual de la Mare de Déu, joventut espiritual adquirida per la fe en el Fill etern del Pare, rejuveneix l'esperit ancià de la santa esposa del sacerdot de l'antiga Aliança.

En aquest diumenge, es dona una sèrie d'admirables paradoxes. En un món d'homes, les dones marquen l'inici de la salvació universal. En un món de paraules i rituals, el Verb etern del Pare no emet cap so ni cap discurs, però disposa els esperits per rebre l'Evangeli etern de la misericòrdia divina. En els llocs més recòndits d'un imperi que s'estava enfortint i autoreferenciant, es prepara la profecia de la Nova Aliança, que procedirà a obrir els horitzons d'un poble zelós de la seva pròpia identitat religiosa i moral.

Dones, silencis eloqüents, obertura de mentalitat i mirada religiosa... Admirable paradoxa, la de la salvació divina. Déu, immens, esdevé circumscrit perquè els nostres valors es redimensionin a la llum de la immensitat divina. Déu Fill, Paraula eterna del Pare, esdevé home incapaç de parlar perquè el món aprengui el nou llenguatge de la caritat íntima i inefable de la Trinitat divina. Llum de Llum, la fosca en la qual romanien espiritualment la humanitat arriba-

va a la seva fi per la senzilla obra de misericòrdia corporal de Maria, sempre Verge i santíssima Mare de Déu.

Però si és sorprenent i transformadora l'obra de la salvació en les persones de Maria i Elisabet, més encara ho són els missatges que s'intercanvien. En l'evangeli d'avui, només sentim les paraules de l'anciana Elisabet, però plenes de misteri i sentit sobrenatural. Són una doble benedicció a la mare i el Fill, inspirada en les benediccions bíbliques a les jutgesses Jael o Judit, que segueixen la més fina espiritualitat dels Pares (i Mares) de la fe, valentes campiones de la fe de l'únic Déu, vivents i veritables (Jt 5,24; Jdt 13,18). Són estupor i humilitat que Elisabet expressa, bo i oferint la definició del misteri que s'ha produït en la regió muntanyosa d'Ain-Karim: la mare del nou rei d'Israel visita una serventa, i el fill no-nat, que es dirà Joan, se'n fa un ressò místic. El fill experimenta la presència del Fill, com les mares experimenten la moció de l'Esperit Sant respectivament. Finalment, són benaurança, anticipació de la benaurança que Crist ve a portar al món.

Música, estupor, fe i profunda contemplació enmig d'un món en canvi. Són la perfecta icona dels nostres temps. Joiós Advent i propícies festes de Nadal! ■

Diumenge IV d'Advent

Lectura primera

Mi 5,2-5a

De tu en sortirà el que ha de regir Israel

Lectura de la profecia de Miquees

Això diu el Senyor: “Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.” Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentará a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

Salm responsorial

79

Pastor d'Israel, escolteu-nos. Vós que teniu querubins per carrossa, desvetlleu el vostre poder, veniu a salvar-nos. *R.*

R. Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

Déu de l'univers, gireu des del cel els vostres ulls, veniu i visiteu aquesta vinya, que la vostra mà havia plantat i havia fet robusta i forta. *R.*

Que la vostra mà reposi sobre l'home que serà el vostre braç dret, el fill de l'home a qui vós doneu la força. No ens apartarem mai més de vós; guardeu-nos la vida perquè invoquem el vostre nom. *R.*

Lectura segona

He 10,5-10

Vinc a fer la vostra voluntat

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: “No volem oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.” Primer ha dit: “Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els volem ni els exigim”, encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivía. Després afegeix: “Vinc a fer la vostra voluntat.” Adoneu-vos com suprimeix tot el que deia abans i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta “voluntat” de Déu.

Al·leluia

Soc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules

Evangelí

Lc 1,39-45

Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me?

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà; entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: “Ets beneïda entre

totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.” ■

Calendari de la setmana

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

CICLE LITÚRGIC C; FERIAI II
TEMPS D'ADVENT I DE NADAL
SALTERI: SETMANA 4

Desembre

22. DIUMENGE

IV Diumenge d'Advent, *Morat*. Lectures: Miquees 5,2-5a / Salm 79 / Hebreus 10,5-10 / Lluc 1,39-45
SANTORAL: Francesca-Xaviera Cabrini, rel. i fund.; Helena, rel.; Zenó, mr.

23. DILLUNS

Fèria, *Morat*. Lectures: Malaquies 3,1-4;4,5-6 / Salm 24 / Lluc 1,57-66
SANTORAL: Joan de Kety, prev.; Sèrvul el Paralític; Victòria, vg. i mr.

24. DIMARTS

Fèria, *Morat*. Lectures: 2 Samuel 7,1-5.8b-12.14a.16 / Salm 88 / Lluc 1,67-79
SANTORAL: Adela, ab.; Delfí, b.; Irmina, rel.

Comença el temps de Nadal

25. DIMECRES

Nadal del Senyor (S), *Blanc*. Lectures: Isaïes 52,7-10 / Salm 97 / Hebreus 1,1-6 / Joan 1,1-18
SANTORAL: Anastàsia, mr.; Eugènia, vg. i mr.

26. DIJOUS

Sant Esteve, protomàrtir (F), *Vermell*. Lectures: Fets 6,8-10;7,54-60 / Salm 30 / Mateu 10,17-22
SANTORAL: Dionís, p. i mr.; Zòsim, p.

27. DIVENDRES

Sant Joan, apòstol i evangelista (F), *Blanc*. Lectures: 1 Joan 1,1-4 / Salm 96 / Joan 20,2-8
SANTORAL: Fabiola, metgessa; Nicaret, vg.; Teodor, monjo

28. DISSABTE

Sants Innocents, màrtirs (F), *Vermell*. Lectures: 1 Joan 1,5-2,2 / Salm 123 / Mateu 2,13-18
SANTORAL: Abel; Dòmina, vg. i mr.

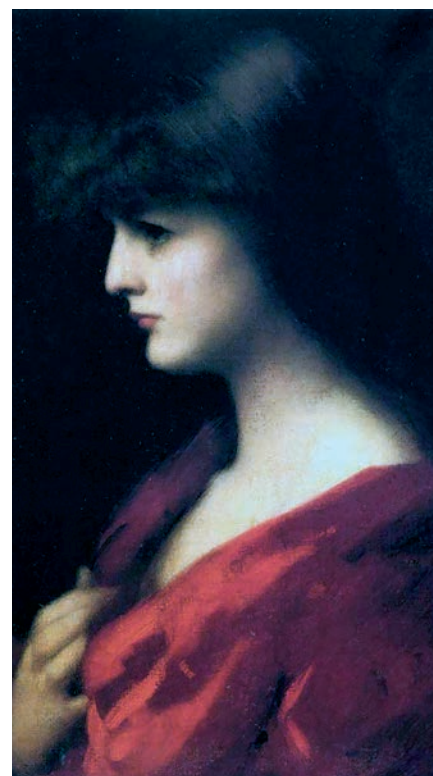
El Sant 27 de desembre

Fabiola de Roma

Nascuda en el si d'una coneguda família de patricis romans, Fabiola es va convertir al cristianisme passada una joventut plena d'arrogància i egoisme. Després de divorciar-se d'un home que exercia una mala influència sobre ella, Fabiola es va tornar a casar, i durant el segon matrimoni va conèixer el cercle de seguidors de sant Jeroni. Entre ells, Marcel·la i Paula, dues matrones cristianes de Roma que estudiaven les Sagrades Escrip- tures seguint el consell de Jeroni. D'aquesta manera, després de la mort del seu segon marit, Fabiola va decidir anar a visitar Jeroni a Betlem, l'any 395. Va donar-li suport en la seva lluita amb el patriarca Jo-

an de Jerusalem i, en el seu retorn a Roma, va continuar amb la tasca benèfica que ja havia iniciat abans d'anar a veure el sant.

No conforme amb el que havia aconseguit, Fabiola va obrir un hospici per a pelegrins pobres. Així ho explica sant Jeroni en la seva Epístola LXXVII: "Ha estat la primera a construir un hospital per acollir tots els malalts que trobava al carrer; els donava menjar i feia beure a aquells cadàvers vivents una tassa de brou." Fabiola va morir quatre anys més tard, el 399, i actualment es considera la santa patrona de les persones divorciades, així com també de les víctimes d'abusos i dels matrimonis difícils. ■

MERCÈ
SOLÉ

msoletey@gmail.com

La visitació és el punt de trobada
i de continuïtat en la llarga història
de la salvació

L'alegria de dues dones embarassades

Hi ha cap imatge més esperançadora que la salutació entre dues dones embarassades? Anys enrere potser les embarassades vestien discretament per amagar, en la mesura del possible, el seu estat. Avui, en canvi, se les veu orgulloses lluint panxa. A mi m'agrada que sigui així i em fa pensar sempre en el text de la visita de Maria a Elisabet, que llegim aquest diumenge.

Una Elisabet que espera el seu primogènit i que, per l'Esperit de Déu, traspasa dues dificultats: l'esterilitat i la vellesa. I una Maria, jove, que en tindria d'altres, de dificultats: la juvenesa i la virginitat. Dos embarassos fora de tot càlcul humà. L'alegria de totes dues mares enllaça amb una altra riallada: la de Sara, esposa d'Abraham, a Mambré, quan rep l'anunci que, en la seva vellesa, serà mare.

La fecunditat, doncs, ve de Déu. En Sara el regal d'un fill és en realitat un regal per a la nissaga d'Abraham. En Elisabet, ho és per a la de Zacaries. I són Abraham i Zacaries els interlocutors dels àngels de Déu. Maria, en canvi, és subjecte activa de la decisió. És a ella, no pas a ningú de la seva família ni de la del seu espòs, a qui s'adreça l'àngel. I és ella qui, lliurement, accepta. Creu i confia més enllà de tota lògica. Serà la mare del Messies.

De fet el primer indici de la seva confiança instantània en el missatger de Déu

és la ràpida visita a Elisabet. Si Gabriel diu que Elisabet, contra tot pronòstic, està embarassada, és que ho està i se l'ha d'anar a veure. Elisabet, en canvi, ens diu Lluç, insegura, s'havia mantingut apartada durant els primers cinc mesos. Amb la visita de Maria, i amb el salt d'alegria que sent en les seves entranyes, "queda plena de l'Esperit Sant" i és capaç de veure en Maria l'anunci de Jesús.

La trobada d'Elisabet i Maria és plena de significats. Elisabet serà mare del darrer profeta de l'Antic Testament. De fet, en la segona lectura d'aquest diumenge, un fragment de la carta als Hebreus, s'insisteix en el fet que "l'ofrena del cos de Jesús s'ha fet una vegada i per sempre", de forma definitiva. Maria, doncs, amb Jesús, obre una nova etapa, el Nou Testament, i canvia la mena de relació entre Déu i nosaltres. La visitació és el punt de trobada i de continuïtat en la llarga història de la salvació. Totes dues són portadores, facilitadores, mediadores, d'aquest encontre. Elisabet sabrà reconèixer ja, com farà Joan d'adult, el caràcter messiànic de Jesús i la fe de Maria.

Goig, esperança, tendresa, en un signe que desemboca, en l'evangelí de Lluç, en el Magníficat. Una alegria, la d'aquest episodi, que ve a ser com una epifania per a les dues dones, i que no ens ha de fer oblidar la vulnerabilitat de tot plegat. Nadal és molt a prop. ■

Camí de la llum

Xavier Aznar Llauredó

**CARME BIGORRA
I MARIA JOSEP SALVADÓ**

Fa uns mesos que sap que s'ha de posar en camí. Passen els dies, però no hi ha prou gent per poder-lo fer amb seguretat; els camins estan plens de lladregots i d'ensurts. Les lleis romanes s'han de complir i ells viuen sota el jou d'aquest imperi. Al Cèsar August se li havia posat al cap, ja feia temps, de censar tothom, ja que les recaptacions li semblaven cada vegada més escadusseres. Per fer-ho, va decretar que cada cap de família s'anés a inscriure al lloc d'origen dels seus avantpassats. A ell li sap molt de greu de deixar la seva esposa, que està a punt d'infantar. Sap que si marxa sol, entre anar i tornar de Natzaret a Betlem, passarà massa temps i no podrà estar present a l'hora de néixer la criatura. I decideix que el camí el faran tots dos.

Aquella nena, observadora i que no ha obert boca, com sempre, du-

rant bona part del camí, no perd de vista la parella. Se li apropa i li pregunta, quan s'aturen a beure aigua:

—Com et dius? D'on vens? Cap on aneu?

Ella somriu en veure l'atreuiment de la menuda, i li respon:

—Miriam, em diuen Miriam, i aquell home del ruquet és el meu espòs i es diu Josep. I tu, cap on vas?

—Vaig a casa dels oncles, que viuen a Betània, amb la meva germana.

—Nena!, on t'has ficat?

—Soc aquí! —respon.

—T'he dit que no molestis ningú —li diu la seva germana.

—No em molesta pas, estàvem parlant com dues velles amigues.

—La Miriam té raó, parlàvem del viatge.

—Per cert —diu la germana—, deus estar a punt de tenir el fill, veritat?

—Em falten pocs dies per complir —diu la Miriam—. Se'm fa força feixuc. Ara passo més part del viatge a peu que dalt del ruquet, tinc por de

caure i fer-me mal.

Així que s'apropa la fi del seu viatge i els companys ja han agafat els diferents ramals del camí, ells continuen cap a la "Casa del Pa".

Ja és el capvespre. Encara que es veuen alguns estels, la foscor es fa palesa. Josep, obrint camí, porta un llum d'oli encès amb el braç alçat. Amb prou feines s'hi veuen. Cada pedra, cada burxanc, cada animal que crida dins de la fosca són un esglai i una temença. Se sent un brunzit... un soroll fluix i somort que, a banda i banda del camí, els acompanya fa una estona. Comença a bufar el vent. Una ràfega, i una altra, i a la tercera se'ls apaga el llum. En va, Josep intenta tornar-lo a encendre. Ja albiren el poble de Betlem.

El brunzit va en augment. Molts insectes voladors es reagrupen: és la seva hora. Si poguéssim entendre el que diuen la Vagalume i l'Argia, sentiríem la llàstima que els fa la dona embarassada. Elles no saben com ajudar, només són insectes, però n'és tan gran, el seu desig, que pensen que tant de bo els poguessin fer llum. La Miriam sent una punxada i un petit esgarip li surt de la boca, i es posa les mans a la panxa.

Per mimetisme, la Vagalume i l'Argia posen les seves potetes damunt del seu ventre. Digueu-ne misteri, o poseu-hi l'adjectiu que vulgueu, però unes petites llumetes s'encenen al seu abdomen i, en pocs minuts, centenars de puntets lluminosos s'encenen. I el camí s'obre davant seu.

La compassió fa miracles... Per això, quan tot ens sembla més fosc, sempre ens quedarà la llum del Misteri. ■

Subscriu-te a l'e-Butlletí de Catalunya Cristiana

Gratuit

Cada matí rebràs al teu correu un e-butlletí amb una selecció de notícies, esdeveniments destacats i articles d'opinió que et poden interessar

Cartes

Realisme nadalenc

Cauen les bombes a dojo, un any rere l'altre;
ginyes es fabriquen potents que urbs senceres arrasen.
Moren infants,
moren civils i soldats;
fem de la Terra un malastre.

Costa adonar-se com cert és el canvi climàtic;
res decisiu no s'emprèn que al consum dugui estalvi;
pugen els graus,
bufen tifons i huracans
quasi amb un ritme diari.

Fam i misèria pobles d'arreu martiritzen;
surten del pou amb mitjans que sovint improvisen;
màfies fan
òptims negocis fatals;
molts ja ni salven la vida.

Prop de nosaltres la fe va minvant,
tal escorça
sembla que calgui llençar com si fos una nosa.
Rars postulats
creuen a cor xics i grans
—modes a guisa de dogmes.

No veu ningú qui és capaç de fendir la tenebra?
No veu ningú la sagrada Raó que flamma?
Cal albirar

L'Home que ens mostra el bon pas des de la seva naixença.

MN. JOSEP RUAIX I VINYET

Viure el Nadal amb joia

Nadal és per atansar-se al petit portal de Betlem i descobrir el misteri desbordant de Déu, que es fa nen per amor. No hi ha millor imatge per commoure l'home que la tendresa d'un nen. Per aquest motiu, Déu, coneixedor dels nostres sentiments, decideix fer-se nen. L'autèntic Nadal és el que passa pel naixement del Fill de Déu en els nostres sentiments. El Nadal que ens atansa als que pateixen. El Nadal que desperta en cadascun de nosaltres els millors sentiments de Crist: pau, amor i benestar per a tots els éssers humans. Bon Nadal del Senyor!

JOSEP VIDAL I BORRÀS

Pessebre

Crec que és bo que sapiguem el que és el pessebre i continuem amb aquesta tradició tan nostra i tan esperada.

ANNA MARIA MUNTADA BATLLE

PODEU ENVIAR LES CARTES A:
redaccio@catalunyacristiana.cat

POSTALS DES D'ANDALUSIA

De la Magna, al Nadal

De la Magna, una processó que ha aplegat vuit grans referents devocionals pels carrers de Sevilla, a les festes nadalenques, en la seva doble dimensió, la cristiana i la social. La Magna ha estat un èxit, una proclamació d'esperança i de fe, juntament amb unes imatges de Crist i Maredeus. Ha estat el colofó del II Congrés Internacional de Germandats i Pietat Popular. Ara, l'Església continua celebrant i vivint el temps d'Advent mentre pobles i ciutats han il·luminat carrers i places, símbols d'alegria per aquesta Gran Notícia que va niar a les entranyes de la humanitat: el Naixement de Jesús, en un portal, als afores de Betlem. En un pessebre comença Déu la seva aventura entre els homes. No el trobarem entre els poderosos, sinó en els febles. No és en allò gran i espectacular, sinó en allò pobre i petit. L'entranyable caliu humà del Nadal es va començar a desenvolupar a l'Edat Mitjana, per obra especialment del "pobrissó d'Assís". Francesc celebrava el Nadal amb una alegria desbordada. Per això, de la seva tendresa i devoció, va sorgir la famosa festa de Nadal de Greccio, petita localitat a l'Úmbria romana. Va ser en la nit de Greccio quan es va iniciar la tradició més bonica del Nadal cristià: el pessebre. I al pessebre d'aquella Nit de Nadal a la cova de Greccio, sí que hi van ser presents el bou i la mula. Els va portar en Joan, un senyor de llinatge noble i amic de Francesc, quan aquest li va dir: "Voldria evocar amb tot realisme el record del Nen, tal com va néixer a Betlem. Voldria veure amb els meus ulls corporals com va jeure en un pessebre i va dormir sobre la palla, entre un bou i una mula." De la Magna, al Nadal.

ANTONIO GIL
Sacerdot i periodista

CERTIFICATS MÈDICS CARNET DE CONDUIR NÀUTICA I ARMES

CENTRE MÈDIC PLAÇA MOLINA

Dr. Rafael Solanas Anglada

• COTXE, MOTO I CICLOMOTOR • PSICOTÈCNICS
• LLICÈNCIA D'ARMES • LABORALS I ESCOLARS • NÀUTICA

LABORABLES

De 10 a 13 h i de 16 a 20 h

Les persones que es presentin amb un exemplar de Catalunya Cristiana tindran un descompte de 20 euros
www.centromedicoplazamolina.es

INFORMEU-VOS-EN: Tel. 932 188 826 - Mòbil: 639 474 741
c/ Balmes, 281, entr. 2n - 08006 Barcelona

El pessebre, Evangeli viu

Una tradició cristiana que ajuda a viure amb més profunditat el temps de Nadal

Un dels pessebres de l'Associació d'Amics del Pessebre de Badalona.

MAC

En plena reivindicació d'una de les tradicions cristianes i populars més arrelades a casa nostra durant el temps nadalenc, com és el pessebre, caldria recordar que el papa Francesc, a la carta apostòlica *Admirabile signum*, encoratja tothom a fer el pessebre, tant a les llars com també als espais públics. Segons el Pontífex, el pessebre és “com un Evangeli viu, que sorgeix de les pàgines de la Sagrada Escripura”.

Fem un cop d'ull a algunes de les magnífiques representacions pessebrístiques que podem contemplar durant aquests dies.

El papa Francesc, a la carta apostòlica “Admirabile signum”, encoratja tothom a fer el pessebre

Aquest Nadal, el claustre de la catedral de Barcelona ens convida a reflexionar sobre l'esperança a través d'un pessebre innovador i ple de simbolisme. La proposta s'emmarca en l'Any Jubilar convocat pel Sant Pare per al 2025, sota el lema “Pelegrins de l'esperança”.

El pessebre, que es pot visitar fins al 12 de gener, està inspirat en la crida de Francesc a prendre consciència sobre la cura del planeta com a casa comuna. De fet, el principal recurs de l'escenografia és la vegetació, que embolcalla el naixement de Jesús, i es completa amb un subtil joc de llums i textos.

La mostra de pessebres de l'Associació d'Amics del Pessebre de Badalona, que es pot veure fins al 5 de gener a la sala d'exposicions El Refugi, compta amb trenta-un diorames. Ofereixen una mirada única sobre la riquesa del patrimoni del país i de la ciutat de Badalona. L'associació també s'ha encarregat, un any més, de fer el pessebre tradicional de la plaça de la Vila de Badalona.

Una de les novetats més destacades d'aquesta 26a edició és la recuperació de dos diorames de la desapareguda Exposició de l'Escola de

Betlem de Barcelona, un referent del pessebrisme, que van ser dissenyats per pessebristes de gran renom com Antoni Casulleras o Joan M. Rius.

El Centre d'Artesania Catalunya del Consorci de Comerç, Artesania i Moda, de la Generalitat de Catalunya (carrer Banys Nous, 11, de Barcelona), acull fins al 12 de gener l'exposició *Pessebrisme, mirades: amb ulls de dona*. Està pensada per promoure el pessebrisme, des de la seva vessant d'art i creació, a partir de l'obra de dones pessebristes.

A la mostra de diorames i pessebres de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, que es pot visitar fins al 6 de gener a la capella del Peu del Romeu, de Lleida, cal destacar el conjunt de quaranta-quatre diorames de la vida de Jesús, obra dels mestres pessebristes Martha Pérez i Emili Tordera, així com diorames del claretià P. Josep Vilarrubias, Paulina Ametller i Joaquina Barrufet.

La pàgina web de la Federació Catalana de Pessebristes (www.pessebrescat.cat) recull informació completa de totes les exposicions de pessebres de les associacions que en formen part. ■

Exponents de la cultura religiosa popular

Nombroses representacions de pessebres vivents i dels "Pastorets" es fan arreu de la geografia catalana

Escena del naixement de Jesús del Pessebre Vivent de Corbera de Llobregat.

MAC

Sant Francesc d'Assís va escenificar la nit de Nadal del 1223 —l'any passat es van commemorar vuit-cents anys— el primer pessebre vivent a la població italiana de Greccio. Una manifestació cultural popular que continua ben viva en l'actualitat.

Per exemple, el Pessebre Vivent de Corbera de Llobregat ha arribat enguany a la seva 61ena temporada. En un circuit de set-cents metres, 250 actors representen diverses escenes, com ara l'anunciació, el naixement, l'adoració dels pastors o la fugida a Egipte, així com escenes d'oficis artesanals i de típiques tradicions nadalenques catalanes, com el tió.

Organitzat per l'Associació Pessebre Vivent Amics de Corbera, es pot visitar fins al dissabte 11 de gener del 2025. Les veus dels narradors s'intercalen amb música i nades tradicionals interpretades, entre d'altres, per la Coral Diadema de Corbera.

A la pàgina web de la Federació de Pessebres Vivents de Catalunya (pessebresvivents.cat) s'hi detallen els pessebres vivents que es representen a més de quaranta localitats catalanes.

Gran tradició a casa nostra tenen també els *Pastorets*, text teatral que s'inspira en el relat evangèlic del Nadal i protagonitzat per personatges molt carismàtics. Uns setanta *Pastorets* estan associats a la Coordinadora de Pastorets de Catalunya (pastoretsdecatalunya.cat). Cal destacar-ne *Els Pastorets del Vendrell* (pastoretsdelvendrell.cat), que es representaran els dies 12, 19, 25 i 26 de gener, i 2 de febrer al Teatre Municipal Àngel Guimerà. ■

Els Pastorets del Vendrell

tot l'any fem cultura

TOT UN ESPECTACLE!

**ELS PASTORETS
INFANTILS-JUVENILS**
Dissabte 25 de gener a les 17 h
Teatre Àngel Guimerà

**ELS PASTORETS
DEL VENDRELL**
Diumenges 12, 19 i 26 de gener i
Diumenge 2 de febrer a les 17 h
Teatre Àngel Guimerà

977 66 29 93
696 446 885

www.pastoretsdelvendrell.cat

Els Pastorets del Vendrell són... els Pastorets de Catalunya!

La catedral de Tarragona en un núvol

Presentat el projecte de digitalització arquitectònica del conjunt patrimonial de la seu

Maqueta en tres dimensions de la catedral de Tarragona.

JOAN BORONAT

Imageu que un terratrèmol ensorrís la catedral; un desastre equiparable a l'incendi que va destruir parcialment la catedral de Notre-Dame de París, la qual ha pogut ser reconstruïda gràcies al fet que l'edifici estava digitalitzat i comptava amb una base topogràfica. Doncs això mateix seria possible amb la catedral de Tarragona." Així s'expressava Andreu Muñoz Melgar, delegat de Cultura de l'arquebisbat de Tarragona, en la presentació del projecte de digitalització arquitectònica del conjunt patrimonial de la catedral de Tarragona, feta el 27 de novembre al claustre de Sant Pau del Seminari Centre Cultural de Tarragona.

La documentació digital generada, emmagatzemada en un núvol que reproduïx amb precisió mil·limètrica el complex arquitectònic de la catedral, constitueix una base fonamental per a la conservació d'aquest

patrimoni, alhora que ofereix un gran potencial per a noves línies de recerca i innovació en divulgació cultural. Per això, s'ha emprat una tècnica pionera que ha permès documentar gràficament les capelles, el claustre i la resta de dependències del recinte. El material ha quedat digitalitzat en imatges virtuals i una maqueta en tres dimensions, com la que recrea la portalada del claustre, d'extraordinari valor arquitectònic.

Els responsables del projecte han fet servir un escàner làser terrestre amb uns 700 posicionaments que, en total, han conformat més de 17 bilions de punts topogràfics que reproduïxen amb gran precisió el conjunt catedralici. Ho ha fet possible "una evolució tecnològica impensable vint anys enrere, quan aleshores es va iniciar el procés de documentació del temple, la qual ens permet estalviar temps a l'hora de dibuixar i fer dissenys sobre les estructures, amb tota precisió i detall", ha assenyalat Agustí Costa, professor de l'Escola d'Arquitectura de la Universitat Rovira i Virgili (URV).

El projecte s'emmarca dins del

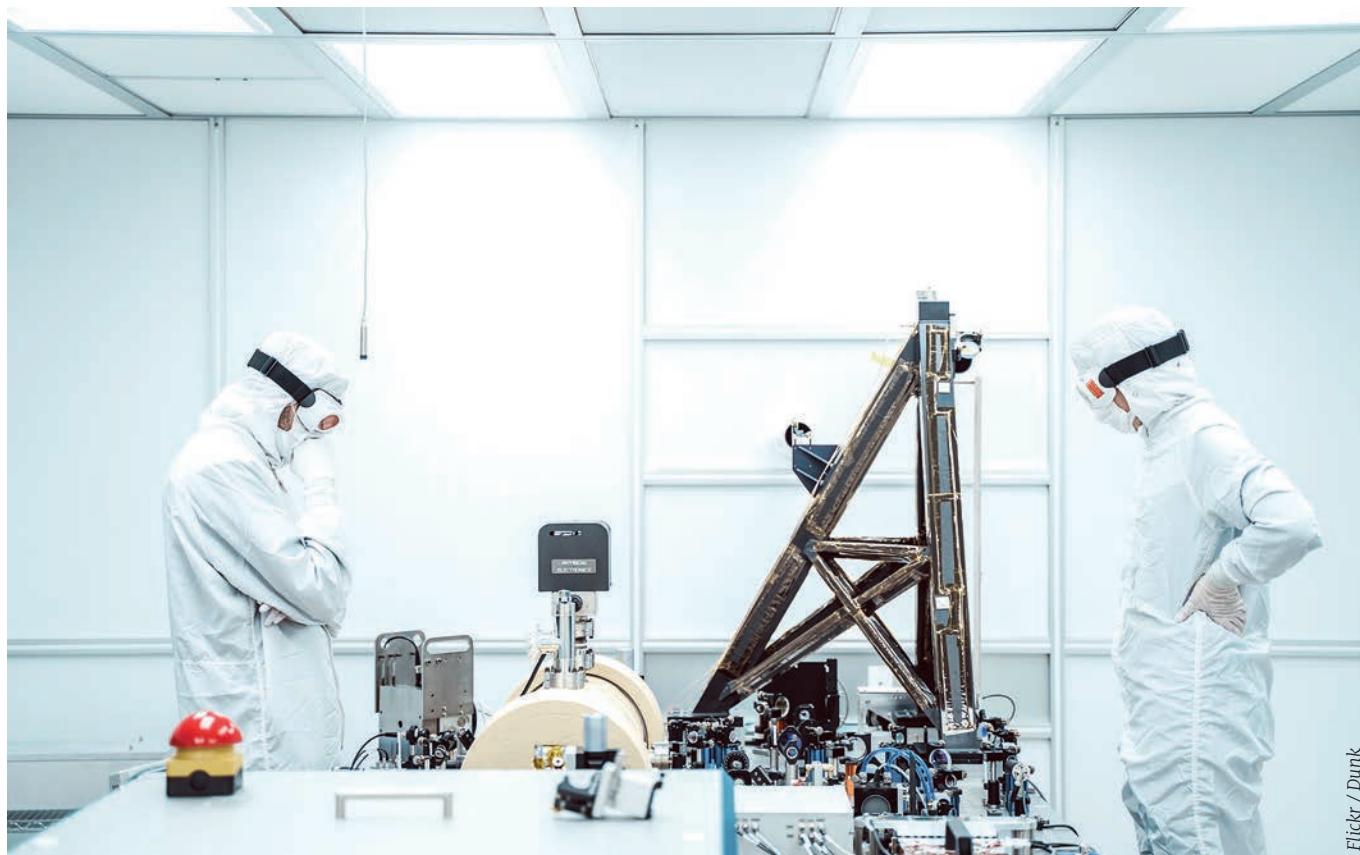
programa quadriennal de recerca en arqueologia i paleontologia del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, que es titula "Excavacions en el conjunt monumental de la catedral de Tarragona", dirigit per l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica (ICAC) i el Museu Diocesà de Tarragona (MDT), amb la col·laboració de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de la URV.

Josep Maria Puche, tècnic de l'ICAC i responsable de la documentació gràfica del projecte, ha posat en relleu "el gran repte que suposa enfrontar-se a la catedral tarragonina, un desafiament per la seva mida, la més gran de Catalunya, amb més de 14.000 metres quadrats construïts, i un dels claustres més grans d'Europa".

El projecte de digitalització permet entendre la complexitat del conjunt i fer visible la seva evolució històrica, oferint eines de cara al públic per a la comprensió i coneixement del monument i facilitar a la comunitat científica l'exploració d'aquest patrimoni amb una profunditat sense precedents. ■

ACTUALITATS CIENTÍFIQUES

Les ones gravitacionals són d'actualitat

Investigadors de LIGO treballen per detectar ones còsmiques gravitatòries.

MN. FRANCESC NICOLAU

Professor emèrit de la Facultat de Filosofia de Catalunya

L'última setmana del mes de setembre passat, convidats per l'Institut de Física d'Altes Energies del campus de la Universitat Autònoma de Barcelona, es van reunir prop d'un miler d'investigadors d'arreu del món per compartir els avenços més recents que s'han fet en ones gravitacionals. Les tres col·laboracions més destacades en aquest camp eren l'americana LIGO, l'europea VIRGO i la japonesa KAGRA.

I què són les ones gravitatòries? Un fenomen còsmic predit per Einstein en la seva Teoria General de la

Relativitat del 1915. S'hi afirmava que un esdeveniment molt violent que es produís a l'univers havia de produir ones que serien com una ondulació en el conjunt espai-temps, que es propagarien a la velocitat de la llum, o sigui, a 300.000 km/seg. Aquestes fluctuacions d'estira-i-arrotonsa de l'espai han de ser petitíssimes (un miler de vegades més curtes que el diàmetre d'un protó) i molt dèbils, i, per tant, difícils de detectar. Per això, es trigà més de cent anys a verificar que era un fenomen cert el que havia dit Einstein. Va ser el 15 de setembre del 2015 la primera comprovació de l'arribada d'una ona gravitacional al laboratori de LIGO, a Amèrica, si bé el resultat no es publicà fins a l'11 de febrer de l'any següent. Van caldre moltes comprovacions per assegurar la troballa i s'arribà a la conclusió que el causant d'aquella ona detectada havia estat la col·lisió de dos forats negres.

La història dels següents descobriments és llarga. No la podem detallar. Però us direm que en una entrevista que el diari *Ara* va fer a l'astrofísica i portaveu de la col·laboració LIGO, Jess Melver, quan hi hagué el congrés que hem esmentat a Barcelona, ella digué que aquestes ones són de gran interès perquè amb elles podem retrocedir en el temps, fins i tot arribar a instants després del *Big Bang* i també captar fonts d'aquest senyal que no emeten llum, com el cas precisament de la fusió de dos forats negres. Milers de científics col·laboren en laboratoris i centres de recerca, seguint el mètode iniciat per LIGO, a més de vint països.

No cal dir que nosaltres ens alegrem del que s'ha fet fins ara en aquest àmbit i desitgem que tot això ens ajudi a comprendre més la constitució d'aquest cosmos creat per Déu. ■

GENT DE CASA

Jaume Fàbregas Baqué

Mn. Jaume Fàbregas va ser professor de llatí a la Facultat de Teologia de Catalunya.

**JOAN
PALLARÈS-PERSONAT**
Historiador

En no freqüentar els cercles intel·lectuals o eclesiàstics, ni haver escrit cap obra distingida, deia el monjo montserratí Alexandre Olivar en la seva nota necrològica a *La Vanguardia*, Jaume Fàbregas Baqué no era un personatge conegut, malgrat que la seva feina pel país i per l'Església va ser essencial. Home discret i molt estimat pels seus amics, va fer sempre la seva feina en el discret anonim.

Nascut a Barcelona el 1922, estudià al Seminari de Barcelona i va ser ordenat sacerdot l'any 1948, passant a ensenyar llatí eclesiàstic al Seminari de la Conreria. Presidí des del 1966 la Comissió Interdiocesana per a la Traducció de Textos Litúrgics al Català; substituï Quirze Estop al Comitè editor de Clàssics del Cristianisme, dirigits per Sebastià Janeras, però el gruix de la seva feina va ser com a traductor, treballant també per a la Fundació Enciclopèdia Catalana.

Tertul·lià, sant Pacià, sant Cebrià de Cartago i *Vida de sant Jeroni* van ser traduïts per ell. La Fundació Bernat Metge li va encarregar els

quatre volums de sermons de sant Pere Crisòleg o, juntament amb Alexandre Olivar precisament, el volum *La veu dels Pares de l'Església en la Litúrgia de les Hores*.

Professor de llatí a les aules de la Facultat de Teologia de Catalunya entre el 1975 i el 1993, i del Seminari Menor, també durant un temps va atendre pastoralment, els caps de setmana, parròquies de Cornellà. En els darrers temps, va ser capellà de les Germanes Hospitalàries de la Santa Creu. Rebé poc abans de morir el títol de prelat d'honor de Sa Santedat, i expirà a la mateixa Casa de la Santa Creu el 26 d'agost del 1999. ■

LUCY FLEMING (text i dibuixos)

L'Èlia i la llum de nit
Editorial Baula, 2024,
32 pàg.

L'Èlia és una diminuta nena màgica que somnia amb contemplar l'alba, però sap que és impossible perquè les seves delicades ales no poden fregar la llum del sol. A la nit, arreplega llum i la comparteix amb qui la necessita.

EQUIP SAN PABLO (text i dibuixos)

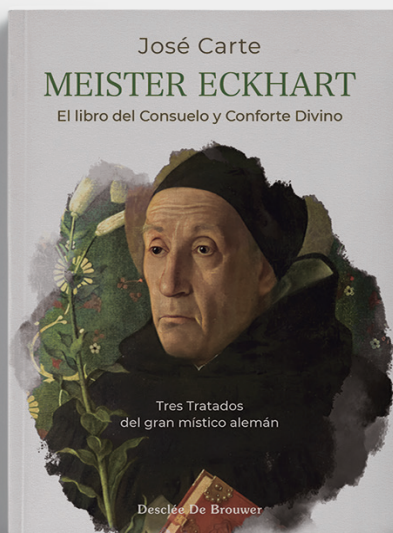
Mi primer libro de... Historia de la Navidad
Editorial San Pablo, 2024, 28 pàg.

Llibre amb textos de fàcil comprensió i acolorides il·lustracions en què s'expliquen els esdeveniments més destacats del Nadal: l'anunciació, el naixement de Jesús, l'adoració dels pastors...

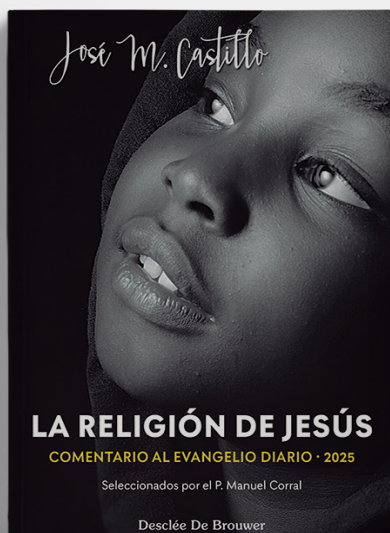
SALVADOR COMELLES (text) i MERCÈ GALÍ (dibuixos)

El llibre de Nadal
Editorial Cruïlla, 2024,
48 pàg.

En aquest llibre, els petits lectors hi trobaran l'origen de la religió cristiana, així com cançons, poemes, receptes, jocs, tradicions, un conte, testimonis... relacionats amb la festivitat del Nadal.

Meister Eckhart ofereix en *El Libro del Consuelo y el Conforto Divino* una obra mística que busca llevar pau i consuelo al corazon de los lectores. Con conocimiento bíblico y lógica escolástica, esta edición reúne tres tratados inéditos en español, dirigidos a creyentes, no creyentes y buscadores de espiritualidad universal.

José María Castillo nos ha dejado un valiosísimo legado con sus reflexiones sobre el evangelio, centradas en la humanidad de Dios y el proyecto de Jesús. La editorial Desclée De Brouwer revive su obra para el año 2025, ofreciendo sus comentarios que inspiran a hacer del Evangelio el centro de la vida cristiana.

Javier Urrea ofrece en este libro una guía indispensable para comprender la paternidad en un mundo cambiante. Con herramientas prácticas y una visión profunda, invita a reflexionar sobre los desafíos actuales, proporcionando soluciones claras para proteger y acompañar a nuestros hijos. Una obra comprometida con su bienestar y el futuro de la sociedad.

CRÍTICA DE CINEMA

Poden les màquines substituir els humans?

MERCÈ LAJARA

Llicenciada en Biologia i
doctora en Bioètica

La intel·ligència artificial és una de les novetats que està irrompent en el nostre món de forma quasi imparable. Encara no hi ha massa pel·lícules que tractin el tema, però de ben segur que n'aniran apareixent. Una de les més recents filmada a Espanya és *Justicia artificial*, del director Simón Casal. És el seu segon llargmetratge; el primer va ser *Lobos sucios*. Però té diversos documentals i curtmetratges que tracten temàtiques ètiques de gran transcendència.

En aquest cas, el director ha escrit un guió amb el suport del filòsof Miguel Penas al voltant de les implicacions que pot tenir la introducció de la intel·ligència artificial en els processos judicials. De fet, la primera escena seria com la síntesi del missatge del film. Una íntegra jutgessa en un judici decideix ignorar les recomanacions de la intel·ligència artificial, la qual ha pres una determinació tenint en compte molts algorismes que fan referència al cas. La presència d'aquesta innovadora tecnologia en el moment històric que es planteja, no massa allunyat en el futur respecte del moment ac-

tual, s'està introduint amb força en diverses realitats socials. Tant és així que el govern d'aquell moment està organitzant un referèndum per demanar a la població el seu parer respecte de substituir la justícia ordinària per l'exercida a través de la intel·ligència artificial. El plantejament es fonamenta en aspectes tan atractius com el fet que una màquina evitaria influències com el racisme, la ideologia, el masclisme, etc. A més, tindria en compte múltiples factors que podrien permetre una valoració més objectiva del cas. Però, com en tot, hi ha també frau i interessos en tot aquest plantejament. L'argument, amb una posada en escena de thriller, fa que les argumentacions filosòfiques siguin ben integrades amb l'emoció de la narrativa del film.

Les qüestions que es plantegen són moltes i variades, però podem resumir-les en la següent pregunta: pot una màquina substituir la riquesa de matisos i el sentit comú que pot donar un humà? Per molt perfeccionada que estigui la tecnologia, una màquina no podrà mai aportar el que l'ànima humana confereix a totes les situacions de la vida. ■

AMB BON HUMOR

"JUSTICIA ARTIFICIAL"

DIRECCIÓ: Simón Casal

GUIÓ: Simón Casal i Víctor Sierra

REPARTIMENT: Verónica Echegui, Tamar Novas, Alba Galocha, Alberto Ammann, Paula Morado, entre d'altres

Thriller distòpic

Espanya, 2024

98 min

CRÍTICA LITERÀRIA

Il·lustre nissaga d'artistes

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA
Caputxí

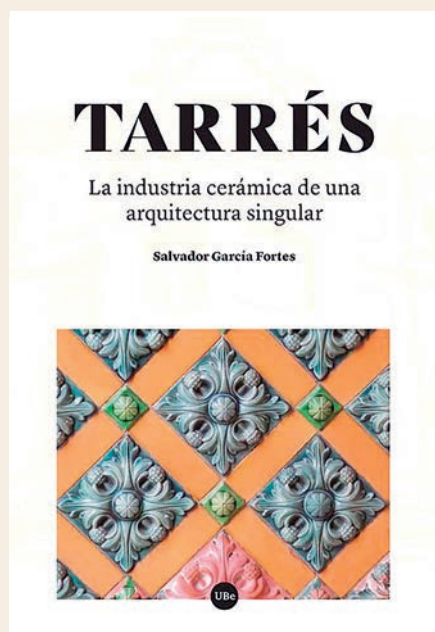
Vet ací una documentada aproximació històrica als Tarrés, una activa família barcelonina de terrissers que, amb l'impuls d'Antoni Tarrés Bosch (1801-1879), l'any 1858 inauguraria un "Gran taller de mosaicos, orna-

to y escultura" ubicat al número 45 del carrer Tallers de Barcelona i que, una mica més tard, el 1884, el seu fill Antoni Tarrés Martínez (1840-1910) reconvertiria —associant-se amb Lluís Macià Planell— en una nova empresa denominada "Centro de Productos Cerámicos, Tarrés, Macià y C^a"; una prestigiosa Companyia que assoliria la medalla d'or a l'Exposició Universal de Barcelona del 1888 i les medalles d'argent i de bronze a l'Exposició Universal de París de l'any 1889.

L'autor és un expert en l'estudi dels materials ceràmics aplicats a l'arquitectura, especialment de l'ús de la terracota com a element ornamental en l'arquitectura de la Barcelona de la segona meitat del segle XIX. Al llarg de la present monografia examina l'abast de la contribució d'aquesta empresa familiar dels Tarrés a les noves exigències estètiques i urbanístiques de la Barcelona del moment amb la fabricació de la ceràmica vidriada i de revestiment que precisava la flamant ciutat modernista que llavors s'anava configurant.

Juntament amb la valuosa contribució de l'empresa d'Antoni Tarrés a l'embelliment de les façanes dels carrers de la ciutat de Barcelona, es també molt destacable l'ornamentació d'algunes cases i edificis religiosos a les poblacions de Catalunya, principalment en algunes edificacions de les comarques del Maresme i de la Selva, des d'Alella fins a Blanes. Per exemple, a la façana del santuari de la Misericòrdia de Canet de Mar i, molt particularment, la remodelació que disposà Salvador Castelló de la façana de la "Granja El Paraíso"; un emblemàtic espai que fou convent dels caputxins d'Arenys de Mar.

Aquest llibre està àmpliament i excel·lentment ben il·lustrat i compta amb unes magnífiques reproduccions a tot color. Una felicitació a l'autor per tan suggeridora aportació a la història de l'art contemporani. ■

SALVADOR GARCÍA FORTES

Tarrés. La industria cerámica de una arquitectura singular
Edicions de la Universitat de Barcelona, 2024, 353 pàg.

UN NOU LLINDAR

Donar raó de l'esperança

Vull que aquesta felicitació natalenca us arribi amb un missatge d'esperança. Sabem que "l'esperança no enganya, perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat el seu amor en els nostres cors" (Rm 5,5). Heus aquí el motiu de felicitar-nos i la resposta convincent a l'exhortació que sant Pere dirigeix als cristians quan els diu: "Reconegueu en els vostres cors el Crist com a Senyor i estigueu sempre a punt de donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança" (1Pe 3,15). Posem Crist, el Senyor, en el centre d'aquest Nadal i diem que Ell és la raó de la nostra esperança.

Ens hem de felicitar perquè aquesta trobada amb Jesús és possible sempre, fins i tot en els moments difícils que ens toca viure i hem d'arribar a Ell enmig de molts contratemps. Pensem en els difunts de la dana i les famílies que han quedat afectades perquè han perdut l'habitatge i allò més bàsic per viure dignament; en les víctimes de les guerres; en els malalts i impedits situats a casa seva, als hospitals i residències; volem acollir els migrants que fugen de la seva terra i els qui són víctimes de qualsevol tipus de violència. Nadal també és per a tots ells, hi tenen tot el dret. Només falta que descobrim que Jesús és present en ells, que busca habitatge i no vol perdre l'esperança.

Estarem units en la pregària i en l'amistat amb Jesús posat al centre del nostre Nadal, per realitzar-ho en gestos de solidaritat i companyia amb els qui més ho necessitin, que cada dia són més per l'augment de les noves pobreses. És a través dels pobres que Jesús ens ve a l'encontre fent-nos viure el veritable Nadal, el del seu naixement, vida i esperança per a tota la humanitat.

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA

Bisbe de Mallorca

SUBSCRIPCIONS ANUALS
EN CATALÀ O CASTELLÀCatalunya, resta de l'Estat espanyol
i Andorra: 145 €

Gibraltar i Portugal: 145 €

Resta d'Europa: 222,99 €

Amèrica i Àfrica: 254,19 €

Àsia i Oceania: 325,43 €

Membre de: **appec**
editors de revistes i digitalsAmb el suport de:
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència**Director:** Òscar Martí Navarro**Consiliari:** Mn. Miquel Ramón Fuentes**Sotsdirectora:** Carme Munté Margalef**Redactors:** Miquel Àngel Codina, Macià

Grau, Rosa M. Jané, Joan Andreu Parra

Lingüista: Montserrat Pibernat**Fotògraf:** Agustí Codinach**Col·laboradors d'aquesta setmana:**Marcos Aceituno, Pilarín Bayés, Carme
Bigorra, Joan Boronat, Ángeles Conde,
Juanjo Fernández, Jaume Flaquer, Bernat
Folcrà, Antonio Gil, Mercè Lajara, Ignasi
Miranda, Glòria Monés, Francesc Nicolau,
Joan Pallarès-Personat, Raquel Parici,
Montse de Paz, Quique, M. Josep Salvadó,
Valentí Serra, Ferran Solé, Mercè Solé,
Sebastià Taltavull**Redacció, administració, publicitat i
promoció:**C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014
BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 775

redaccio@catalunyacristiana.cat

administracio@catalunyacristiana.cat

publicitat@catalunyacristiana.cat

subscripcions@catalunyacristiana.cat

hola@clubnousamics.cat

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn.

Francesc Malgosa

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià**Administració:** Isabel Giralt

(comptabilitat), Dídac Campos (subscripcions)

Autoedició i compaginació:

Joan Pàmies

Impressió: Impressions Intercomar-

cals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon

industrial El Cementiri. Tel. 938 788

403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT

FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

ISSN català: 2938-2238

ISSN internet: 2938-2254

Difusió controlada per Les opinions expressades pels nos-
tres col·laboradors no reflecteixen
necessàriament la d'aquest setmanari **Agenda****Sant Feliu de Llobregat****MONTSERRAT**El **dissabte 21 de desembre**, a les
21.00, pregària de Taizé a Montser-
rat amb motiu del Mil·lenari.**Barcelona****SAGRADA FAMÍLIA**El **dissabte 28 de desembre**, a les
20.00, el cardenal Joan Josep Omella
presideix la missa de la solemnitat
a la basílica de la Sagrada Família.**ESGLÉSIA DE SANT GAIETÀ**El **diumenge 29 de desembre**, a
les 17.00, concert solidari del DuetDafne (flauta i guitarra), amb ta-
quilla inversa (c/ Consell de Cent,
293 - Barcelona).**Girona****CATEDRAL**El **dilluns 23 de desembre**, a les
17.00 i a les 19.00, cant de la Sibil·la
amb GiroNins.**Tarragona****NADAL**El **dimecres 25 de desembre**, a les
11.00, ofici pontifical presidit per
l'arquebisbe Joan Planellas a la ca-
tedral de Tarragona.**La primera immobiliària
amb valors cristians de
Catalunya****PROMOCIÓ****Vengui el seu immoble amb nosaltres i li regalem
l'IBI de tot l'any, el certificat energètic i la cèdula
d'habitabilitat.**

- **Compra i venda d'immobles (cases, pisos, locals)**
- **Administració de finques**
- **Lloguer de cases i pisos (estem especialitzats en lloguer per temporada)**
- **Comprem edificis (no importa l'estat en què estiguin)**

936 170 916
616 854 891
696 620 072joan@hkinvest.es
marian@hkinvest.es<https://hkinvest.es/>Carrer d'Europa 8, Barcelona
(darrere d'El Corte Inglés - María Cristina)

“L’orgue transcendeix la seva dimensió musical, esdevé una expressió de pregària i espiritualitat”

MAC

“Vivim un període emocionant per al món de l’orgue. L’organització de festivals, cicles i concursos demostra que aquest instrument té una vitalitat renovada, tant per als intèrprets com per al públic”, explica Otger Garcia, responsable tècnic de Blauser (www.blauser.info), empresa que es dedica al manteniment, reparació i venda d’orgues litúrgics. I afegeix: “La innovació, combinada amb la preservació de la tradició, ofereix oportunitats úniques per explorar noves formes d’expressió i de repertori.”

Amb quins objectius es va crear Blauser?

Blauser va ser fundada fa més de 35 anys com una empresa especialitzada en el manteniment i reparació d’orgues. Després de la jubilació de qui la dirigia, l’activitat es va aturar temporalment. Passat un temps, vaig decidir reprendre la iniciativa, aprofitant el bagatge de l’empresa, però adaptant-la al temps present. L’objectiu és garantir la longevitat i el bon funcionament dels orgues, tant des del punt de vista acústic com tecnològic, per continuar fent viable el seu ús; els avenços que tenim avui permeten millorar instruments que temps enrere haurien quedat arraconats. D’altra banda, l’orgueneria actual fa possible oferir solucions molt específiques que abans eren impensables. Us imagineu poder tocar un orgue històric des de la vostra església? Avui ho fem possible.

Quins serveis ofereix?

Serveis de manteniment, reparació i venda d’orgues amb tecnologia electrònica, incloent-hi instruments híbrids que combinen la tradició de tubs amb components electrònics. Aquest tipus d’orgues permeten una gran versatilitat, tot combinant la riquesa sonora de l’instrument acústic tradicional amb les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies, tals com els tubs ressonants o la digitalització d’entorns acústics. Treballem amb

OTGER GARCIA
Responsable tècnic de Blauser

els principals orgueners dels Països Baixos i proporcionem servei a tot Espanya. A més, comptem amb una xarxa de col·laboradors experts que ens permet oferir serveis concrets per a necessitats específiques.

Per a moltes persones, la música d’orgue té una dimensió espiritual molt rellevant.

Sí, el seu so pot ser tan grandios com íntim i, amb les noves tecnologies, els ambients sonors poden expandir-se encara més, gairebé sinestèsicament! L’orgue transcendeix la seva dimensió musical, esdevé una expressió de pregària i espiritualitat de profund calat dins de l’entorn litúrgic. La música d’orgue crea una experiència sensorial que “envolta”, “omple” i “ajuda a cantar” a l’assemblea. Aquesta dimensió sonora de l’orgue actua com una marea espiritual, mena els cors cap a una dimensió més profunda de fe i pregària, com ja han apuntat molts teòlegs i com bé han recollit grans compositors com Bruckner o Messiaen. Mantenir els orgues en bon estat no és només una tasca tècnica, és preservar un mitjà que vehicula aquesta experiència litúrgica: origen, medi i destí principal del seu art.

A Catalunya la meitat de les famílies amb infants no tenen un lloc adequat on viure.

Fem que aquest Nadal els infants no deixin de demanar joguines.

Fes que una llar digna no sigui una carta als Reis

Allà on
ens necessiten

FES UN DONATIU

www.caritascatalunya.cat

BIZUM: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517